

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

సెప్టెంబరు 2022

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపత్తి: 40 సంచిక: 05

మాతృదేవి పూజ్యతీ అతిదేవీలుమంగమ్మ జయింత
భాద్రపద బహుళ దశమి (20-09-2022)

ఈ నెల పండుగలు

సప్తాంబరు 01 - శ్రీ గజానన్ మహారాజ్ ఆరాధన (భాద్రపద తృతీయ పంచమి)

సప్తాంబరు 03 - శ్రీ చీరాల స్వామి ఆరాధన

సప్తాంబరు 04 - శ్రీ గురువరిత్త గ్రంథ కృతజ్ఞతార్థిన

సప్తాంబరు 20 - పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి జయంతి
(భాద్రపద బహుళ దశమి)

“మనం సద్గురువు దగ్గర తెలుసుకున్నవాటిని, ఎవరి సంస్కారాన్ననుసరించి వారు చరితార్థులు కావడానికి యోగ్యమైనటువంటి సాయి యొక్క బోధలను, లీలలను చెప్పడానికి యత్నం మాత్రం చేస్తూనే వుండాలి....”యతరులు చేసే పనులకు వారిపైనే ప్రభావముంటుంది. నీవు చేసే పనులకు మాత్రమే నీమీద ప్రభావముంటుంది. అందుకే నీవు చేసే పనులు జాగ్రత్తగా చేయి”. అందుకని యిక్కడ మన పని జాగ్రత్తగానే వుంటుంది. అవతలవాడికి శ్రేయస్సి జరగాలనే సంకల్పంతో మన చేతనైన మేరకు చెప్పదలచుకున్నదేహం చెప్పుకొనిపోతున్నావు. ఆ తర్వాత ప్రయోజనం పొందడం, పొందకపోవడమూ అవతలివాడి ప్రాప్తం. అవతలివాడికి ఏమి జరగాలని నీవు తాపత్రయపడ్డావో ఆ ఫలితమే నీకుంటుంది.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశాల భరద్వాజ

గిరిడిల్చే గుర్యానొనంలోని పొదుకలెవరివ ?!

సాయంత్రములు

మా నవజూతి చరిత్రంతా ఒక లీతిగా నడుస్తుంటే సాయంత్రములు చరిత్ర వేరిక లీతిగా నడిచించి. మానవులందలకీ ఊరు-పేరు, తల్లి-తంత్రి, కులము-గోత్రము, జూతి మొదలైన నిర్దేశాలుంటాయి. కానీ సాయికి అవేషి లేవు. ఆయన హిందువో ముస్లిమో నన్న విషయం తేలనబిగా నిలచించి. అలానే శిలిడీలో గురుస్తానంలోని పాదుకల విషయం గూడా! హేమాద్రింతు అవి అక్కలోచ్చుట స్వామి పాదుకలంబే, జ.వి. దేవ్ అవి సాయి పాదుకలన్నాడు. ఇద్దరమూ ఒకటేనని స్వామి, మరియు సాయంత్రములు రామచంద్ర నాయక్, బాపూసాహెబ్ జోగ్ వంటి భక్తులకు అనుభవమిచ్చినా సాయిని ప్రత్యక్షంగా సేవించిన ఇద్దరు రచయితల మధ్య ఈ భేదం రావడం చిత్తమే!

అట్టి భేదభావం ఎంత స్వల్పంగా భక్తుల మనస్సులో వచ్చినా ఉన్నత్తులవలె ఉగ్రులై ఆ భేదభావాన్ని నిరసించడం సాయి విధానం. అలానే

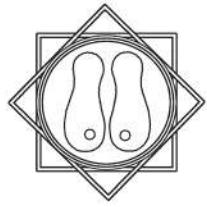
పాదుకల విషయంలో గూడ జిలగించి. నిజానికి ఈ రోజు శిలిడీలో గురుస్తానంలో నిలచియున్న పాదుకలు అలనాడు 1912లో ప్రతిష్టించ బడినవిగావు!! మొదటి ప్రతిష్ట జిలగిన కొంతకాలానికి ఒక చిత్తం జిలగించి. నిత్యమూ సూర్యాస్తమ సమయమప్పుడు సాయి పంచే కానుకల మీద జీవించిన మార్తాండ్ అనే బ్రాహ్మాడుండేవాడు. అతనికి అప్పుడప్పుడూ పిచ్చి దేగుతుండేబి. అట్టి స్తుతిలో ఒక రోజు అతడు పెద్దబండతో ఆ పాదుకలను పగలగాట్టాడు. ఆ ప్రక్కనే వున్న మహాదేవ్ - పార్వతి ఆలయంలోని మూర్తులను గూడ అతడు విరగ్గాట్టాడు. అప్పుడు ఆ విలగిన పాదుకలకు బదులు కొత్త పాదుకలు ప్రతిష్టించమంటారా? అని భక్తులు సాయంత్రములు అడిగారు. ఆ యోచనను ఆయన ఆమోదించలేదు. అన్న శాంతిచేస్తే చాలునని ఆయన చెప్పారు. అప్పుడు సుమారు 300 మంచికి అన్న సంతర్పణ చేశారు భక్తులు.

శిలిడీ సాయంత్రములు ఎంతోకాలం ప్రత్యక్షంగా సేవించిన జ.వి. దేవ్ ఈ పాదుకల వృత్తాంతం వేరిక విధంగా ప్రాశాడు. అతను చెప్పినదాని ప్రకారం ఆ పాదుకలు అక్కలోచ్చుట స్వామివిగాదు, సాయంత్రములోని మిగిలిన వివరాలిచి: బాంబేనుండి డా.రామారావు కొథారే 1912లో సాయంత్రములు దర్శించాలని శిలిడీ వచ్చాడు. అతనితో గూడ స్నేహితుడు, కంపాండరు అయిన భాయి కృష్ణజీ ఆలీ బాగ్ కర్ కూడ వచ్చాడు. ఇతడు సన్నిహిత సాయి సేవకుడైన సగుణమేరు నాయక్, మరియు కాకాసాహెబ్ దీక్షితులతో సంపుచ్ఛి, సాయంత్రములు శిలిడీ మొదట ప్రకటమైన ఆ పవిత్రస్తులాన్ని చిరస్కరించేయం వేయడానికి సాయంత్రములు ఆ వేపచెట్టు కింద ప్రతిష్టించాలని నిర్ణయించాడు. ఆ విషయం గురుంబి వినిన డా.కోథారే ఎంతో సంతోషించి, పాదుకల నమూనా బోమ్మగా గేసాడు. తర్వాత శిలిడీలోని ఖండోబా ఆలయంలో

సెంట్యూబర్డ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

సెప్టెంబరు-2022

సంచిక:05

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'సాయిబాబా'

విషయ సూచిక

01.	శిరడిలో గురుస్థానంలోని పాదుకలెవలివి?!	సాయిబాబా	03
02.	పరిపూజ్య	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	ఆదర్శ కుటుంబము	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	'బాలోస్తుత పిశాచవత్తీ' అన్నే శాస్త్రవర్ణనకు వాస్తవరూపం!!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	10
05.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి విశాలాక్షి	13
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
07.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	18
08.	మార్గదర్శి	శ్రీ సూర్యప్రకాశ	20
09.	కృష్ణశాస్త్రి జగేశ్వర్ భిష్మ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	23
10.	ద్వారకామయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి శ్రీదేవి	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి రజని	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబాబో పత్రికలో వెలువు వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యములు.

నివసిస్తున్న ఉపాసనీ భాబా గాలికి ఆ చిత్తం చూపించాడు. వాటిలో పద్మము, చక్రము మొదలైన బిష్ణు చిహ్నమును పొందుపరచారు ఉపాసనీభాబా. అంతేగాక తమ ఆశ్రయం పలన ఆ చెట్టును కల్పవృక్షంకంటే ఎక్కువ శైఖమైనదిగా ఉధ్యమించిన సద్గురు సాయినాథుని స్తుతిస్తూ జీకాన్ని గూడ పాదుకల పీరం మీద చెక్కించడానికి వ్రాశారు.

తర్వాత సాయి సలహానుసరించి శ్రావణ పూర్ణిమ 1912న ఆ పాదుకలు చెట్టు కింద ప్రతిష్ఠించారు. ఆరీజు ఉదయం 11 గం:లకు ఆ పాదుకలను కాకాసాహాబు బిక్షిత్త తన తలమైనుంచుకొని ఖండోబా ఆలయం నుండి ద్వారకామాయి భక్తిశరదలతో మోసుకొచ్చాడు. అప్పుడు సాయి వాటిని స్పృశించి ఆశీర్వదించాక ప్రతిష్ఠించారు. ఆ ముందటి రీజు పస్తాసేట్ అను పాట్ల భక్తుడు దక్కిణగా సమర్పించిన రూ. 25/- ప్రతిష్టా కార్యక్రమానికి సాయి వినియోగించారు.

పాదుకా ప్రతిష్టేత్తువంలో పాల్గొన్నాడు భాబా కృష్ణజీ

ఆక్కలోటు వెళ్ళడానికి సాయి ఆనుమతి కోరగా తాము - ఆ స్వామి వేరుగాదని, కనుక అక్కడికి వెళ్ళనవనరం లేదని బాబా చెప్పారు. అందువలన అతడా ప్రయాణం మానుకున్నాడు.

సగుణ మేరూనాయక్ గూడ అవి సాయిబాబా పాదుకలేనని ధృవపరచారు.

శిల్పిసాయికి మొదటి ఆశ్రయమైన వేపచెట్టును ప్రదేశాన్ని గురుస్థానమంటారు. అక్కడ ఆ చెట్టుకింద పాలరాయి పాదుకలు ప్రతిష్ఠించబడి ఉంటాయి. వాటి వృత్తాంతం 'శ్రీసాయి సచ్చరిత్త' ప్రాసిన హేమాద్రింతు ఒకరకంగా ప్రాస్త్రే, అతనికి సాయిబాబాకు సమకాలికుడైన జి.వి.దేవ్ ఇంకోరకంగా ప్రాస్తాడు.

'శ్రీసాయి సచ్చరిత్త' ప్రకారం వాటిని ప్రతిష్ఠించింది అక్కల్చిటస్వామి మహారాజ్ గాలి భక్తుడైన భాయి కృష్ణజీ. ఒకసాల స్వామి పాదుకలను దల్చించుకోవాలని తలచి అతడు ఆక్కల్ కోట వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు. సలగ్గా బయల్దేరే ముందటిరాత్రి, అతనికి స్వప్నంలో స్వామి దర్శనమిచ్చి, "నేనిప్పుడు శిల్పిలో వున్నాను. నీవక్కడికే వచ్చి నన్ను సేవించుకో!" అని చెప్పారు. ఆ ప్రకారమే భాయి కృష్ణజీ శిలాంగి వచ్చి 6 మాసాలు సాయిని సేవించాడు. ఆ తర్వాత అతడు తన అలవాటు ప్రకారం ఆక్కల్ కోటలోని స్వామి పాదుకలను గూడ అల్చించగా సాయి ఆనుమతి కోరాడు. అప్పుడాయన, "ఇప్పుడా స్వామి ఇక్కడే నా రూపంలో వున్నారు. కదా! మరల అక్కడికెందుకు?" అన్నారు. తన కనుర్మహించబడిన స్వప్న సాఙ్కాత్మకం, దానివలన నిరూపించబడిన స్వామి - సాయిబాబాల సంపూర్ణమైన ఐక్యతలను చిరస్ఫూర్ణయం చేయడానికి శ్రావణ పూర్ణిమ (ఆగస్టు) 1912 నాడు ఆ వేపచెట్టు కింద అక్కలోటుస్వామి పాదుకలను ప్రతిష్ఠించాడు. కృష్ణజీ. భాలాభాటే, భాపూసాహాబ్ జోగ్, దాదా కేల్కర్ మలయు ఉపాసనీ భాబా కలిసి ఆ పాదుకలను శాస్త్రోక్తంగా ప్రతిష్ఠించారు. వీరికి తోడు నాలు వేదాలకు ప్రతినిధులుగా నల్గురు బ్రాహ్మణులను కూడ పాదుకాప్రతిష్ట కోసం రప్పించారు. వాటిని నిత్యం అల్చించడానికి మొదట బిక్షిత్ అనే బ్రాహ్మణీ నియమించి పర్యవేక్షణ సగుణ మేరూ నాయక్ కు అప్పగించారు. •

విషయాలు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

ప్రశ్న:- హస్త సాముఖికములు, తంబు, చక్క, పద్మరేఖలు భగవదంశము సూచిస్తాయంటారు. కారణమేమి?

జవాబు : - అరుదైన వస్తువుల గులంచి గ్రంథాలలో చదివినా అనుభవజ్ఞుల వద్ద శిక్షణ పొందక గుర్తుపట్టడం అన్యాయము. అట్టివే ఈ రేఖలున్నా. పూర్వ కర్మరూపమే ఈ దేహము. కష్టసుఖాలు, మనిషి చేసిన పుణ్యపాపాలు, సాధించిన ధర్మపటిము శరీరంపైన కన్మించే శుభలక్ష్మణాల రూపంలో ప్రకటమవడంలో ఆశ్చర్యమేమి? ఈ సూతము పైనే లింగ, హస్త సాముఖికాలూ, జీవ్యతిషము ఆధారపడ్డాయి. బుద్ధుడు అనేక జన్మలలో నిరంతరకృషితో ఒక్కిక్క ఉత్తమ గుణాన్ని సాధించిన కొట్టి అతని శరీరంపై ఒక్కిక్క చిహ్నము ఏర్పడుతూ వచ్చిందని, యిట్టివి 32 ఏర్పడేసలకి అతడు పుణ్యపురుషుడై బుద్ధత్వం చెందాడని బౌద్ధులు చెబుతారు. జైనులు గూడ వారి గురువులైన తీర్థంకరుల గులంచి అలానే చెబుతారు.

అయితే ముముక్షువులకు అట్టి సాధనామార్గమే

ప్రస్తుతం గాని, దాని పర్యవసానమే అయిన రేఖల శాస్త్రం ఆప్తస్తుతమేగాక మన దృష్టిని ప్రక్కదారి పట్టిస్తుంది. అందుకే సాయి తన హస్తరేఖలను పరిశీలించగలోనన మూలేశాస్త్రికి నాలుగు పురుషార్థాలకు సంకేతంగా నాలుగు పండించి మౌనం వహించారు. వారి అంగ సాముఖికము పరిశీలించగలోనన వ్యక్తి గులంచి “ఫీడు నా కుటీరాసికున్న వాసాలను గమనించవచ్చాడు. అటి వ్యథం. పొమ్మను” అన్నారు.

ఇట్టి శాస్త్రాల సహాయమతో అజ్ఞాన మోహితులైన పామరులనాకట్టుకొని వారిచేత ధర్మ ప్రచారానికి సహాయం చేయించడం ఒక్కటే సమ్మతమని, సభ్యులియోగమని ‘దత్తమహిమ’ అనే ర్థంథంలో దత్త స్వామి చెబుతారు. వేరు జీవనం లేకపోతే తప్ప వీటి ద్వారా ధనార్జన పాపమని ఆర్ఘయాక్యం.

ప్రశ్న:- శ్రీ సాయిబాబా చలత్త చదివి ఆయన గులంచి తెలుసుకోకుండా ఆయనను గుడ్డిగా ‘పోలేరమ్మను’ పూజించినట్లు పూజించటం తగదని 1-1-86 సంచికలలో మీరు ప్రాశారు. పోలేరమ్మను అలా తక్కువ చేయడం సమంజసమా?

- పి. నాగరాజు, సంద్రాల్

జవాబు : - బాగా ఆలోచించండి. యిక్కడ నిరసించ బడినది పోలేరమ్మగాదు. ఆమెను పామరులు గుడ్డిగా పూజించటం గులంచి. సాయి సకలదేవతా స్వరూపియని తెలిసాక ఏ దేవతనూ కించపరచడం జరుగదు. గుడ్డిగా పూజించడం

వ్యాధము. కారణం మనకేమీ పరిహయంలేకనే ఎవలనీ భక్తితో ఆరాధించడం సాధ్యముగాదు. కేవలం పూర్వజన్మ సంస్కారంగల కొట్టిమంచికి ఫలితం కన్మిస్తుందిగాని అందరికీ అటి చాలదు.

(నవంబరు 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ແຜ່ນ ຕັ້ງຂາວ

పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివెలు మంగమ్

భూ ర్య, భర్త, తల్లి, తండ్రి, పిల్లలు కలిసి ఒక కుటుంబము. సామాన్యంగా కుటుంబ సభ్యులందరు ఒక యింట్లో కలిసి జీవిస్తారు. వారి సంఘయేంతైనా పుండవమ్మ.

ఒక కుటుంబములోని వారందరూ అన్ని
విషయాలలోనూ ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఉమ్మడిగా
వ్యవహరం నడుపుతారు. అలాగే కుటుంబ సభ్యుల మధ్య
సమన్వయము, ఆతీయత వుంటాయి. ప్రస్తుత కాలంలో
మనకున్న సమస్యలలో అతి ముఖ్యమైనది కుటుంబ
సమస్య. కుటుంబంలోని సభ్యులకు ఒకరంటే ఒకలకి
యిష్టంవుంటుంది. కానీ ఒకరంటేఒకలకి ఏమాత్రంపడదు.
అతి చిన్న విషయం దగ్గరనుంచి అతిపెద్ద విషయందాకా
భేదాభిప్రాయాలతో నిరంతరమూ కలపించుకుంటూనే
వుంటారు. ఒక క్షణం కలిసినట్లున్నప్పటికీ మరుక్షణమే
ఏదో ఒక తగవు. అందువలన ఎవరికీ మనశ్శాంతి
వుండడం లేదు.

మానవ మనుగడకు కుటుంబ వ్యవస్థ జీవగణ్ణ. అది సలిగా లేకపోతే మానవ మనుగడ అనుమతిస్తుంది.

అందుకే మన పెద్దలు కుటుంబంలోని వ్యక్తులు యొవరెవరు యేమేమి చేయాలీసి, యొవరెవలపట్ల యెలా ప్రవర్తించాలీసి చెప్పారు. ఆ విధంగా నడుచుకుంటే కుటుంబం శాంతి సౌఖ్యాలతో వుంటుందని వారు చెప్పారు.

కుటుంబంలోని వ్యక్తులందరూ ఒకే మాట మీద నిలబడాలని పెద్దలు చెప్పారు. అనులు కుటుంబమంతా ఒకే మాట మీద ఎందుకు నిలబడాలి? ఎవరి అజ్ఞప్రాయాలు వారికుంటాయి గదా! అని మనకనిపించవచ్చు. కానీ ఒకేమాట మీద నిలబడకపోతే ఆ కుటుంబం ఎట్లా వుంటుందో ఒక్కసారి ఊహించుకుంటే మనకే అర్థమవుతుంది. తల్లిదంత్రుల మాట పిల్లలు బినరు, వాళ్ళు చెప్పేచి పిల్లలకు యిష్టముండడు. అలాగే పిల్లల అజ్ఞప్రాయాలు పెద్దలు పట్టించుకోరు. అలాగే భార్య, భర్త, తల్లి, తండ్రి, అన్నదమ్ములు- ఎవరి యిష్టమొచ్చినట్లు వాళ్ళు వుండాలని అనుకుంటారు. ఒకరికొకరికి పొత్తు కుదరదు. అప్పుడు ఏమవుతుంది? ఇల్లు రణరంగంగా మారుతుంది. చివలికి విజయం ఎవరిదైనా కావచ్చ. అంటే యెవల మాత్రినా చెల్లవచ్చు. కానీ అవతలివాళ్ళు తప్పక తలొగ్గడమే అపుతుందిగానీ యిష్టముండిగాదు. అందువలన ఒకరిపై ఒకరికి ప్రేమ వుండడం పోయి కోపము, ద్వేషము మొ॥నవి యేర్పడతాయి. అందువలన కుటుంబంలో ప్రశాంతత, మనశ్శాంతి కరువపుతాయి. నేడు చాలా కుటుంబాలలో జరుగుతున్నది యిదే.

భిన్నికి మూలకారణమేమిటి? ఎవరికి వారు ధర్మం తప్పడం వల్లనా? లేక ధర్మం తెలియక పోవడం వల్లనా? ధర్మం తెలిసివుంటే ధర్మం ప్రకారం నడుచుకోవడమో లేక తప్పడమో జరుగుతుంది. ధర్మం తెలియకపోతే

తప్పడమేమున్నది? తప్పటిడుగులు వేయడమే జరుగుతుంది. ప్రస్తుత పరిస్థితి దాదాపు యిదేని చెప్పవచ్చు. నేటి సమాజంలో చాలామంచికి ధర్మమంటే ఏమిటో సలగా తెలియదు. సలగా చెప్పేవారూ కరువైనారు. కనుక తెలిసినా తెలియకపోయినా పరిస్థితి ఒకటే.

అందుకే మన పెద్దలు కుటుంబ వ్యవస్థను పట్టిపుంగా, నిర్ద్ధారింగా రూపొందించారు. ఎవరి ధర్మాన్ని వారు పాటిస్తే యెటువంటి సమస్యలూ వుండవని వారు చెప్పారు. అందుకని ప్రతివారూ ధర్మతత్త్వరులై వుండాలి. అలా వుండాలంటే ధర్మం తెలియాలి.

అయితే మనకు ధర్మమెలా తెలుస్తుంది? పెద్దలు చెప్పిన ధర్మసూత్రాలు మనకు తెలిసినప్పటికీ అపి కొండ గుర్తులలాగనే వుండిపోతాయి. కానీ నిత్యజీవితంలో అడుగడుగునా ఎదురయ్యే పరిస్థితులు, సమస్యల పట్ల మనం ధర్మంగా యెలా వుండాలో మనకు తెలియజేపువు. వాటిని యెవలికివారము ఆలోచించి తెలుసుకోవలసిందే. అప్పుడు మన ఆలోచనలు సలయైనవి అపునో కాదో యెలా తెలుసుకోవడం? అడుగడుగునా మనకు యెవరు చెబుతారు? బిసికి పలిష్టారమెలా?

బిసికి పలిష్టార మార్గం ‘ధర్మ ప్రబోధమే’. అటి జరగాలంటే. దానిని తెలిసి ఆచలించినవారుండాలి. అట్టివారే మహాత్ములు. తాము ధర్మం ఆచలించి జీవిత గమ్యం తెలుసుకుని దానిని పాంచిన వారే యితరులకు సలయైన మార్గాన్ని బోధించగలరు.

అసలిప్పుడు కుటుంబ వ్యవస్థ గులించి ప్రస్తావించుకోవడం అవసరమా? మనం ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వున్నవాళ్ళము గదా! ఆధ్యాత్మికత గులించి మాట్లాడుకోవాలిగానీ యవస్తీ యెందుకు? అని కొండలికి అనిపించవచ్చు. కారణం ఆధ్యాత్మికత - లౌకికత వేరు అన్న భావం మనలో పాతుకుపోయింది. ఆలోచిస్తుంటే, ‘పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు యా అపార్థాన్ని తొలగించటానికి అవతరించారా!’ అనిపిస్తుంది. కారణం ఆయన లౌకిక జీవితము - ఆధ్యాత్మికత వేరుగావనే విషయాన్నే బోధిస్తా వచ్చారు.

కుటుంబ సమైక్యతే జాతి సమైక్యత. జాతి సమైక్యతే దేశ సమైక్యత. అందుకని కుటుంబమునుంచే సవరణ జరగాలి.

అయితే అటి యే విధంగా వస్తుంది? అంటే మానవ జీవితానికి ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యం వుండాలి. ఆధ్యాత్మికత ఏమి చెబుతుందో తెలుసుకుంటేగాని లౌకిక జీవితం యెలా గడపాలో అర్థంగాదు. అటి అర్థంగానిదే ఆచరణ సాధ్యం గాదు. కనుక నిజమైన ఆధ్యాత్మికత యెలా వుంటుందో, అటి లౌకిక జీవితాన్ని ధర్మబద్ధంగా, శాంతియతంగా యెలా మలుస్తుందో తెలియజేప్పేవారు గావాలి. అటువంటివారే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వేత్తలు.

ఈనాడు యెందరో నకిలీ గురువులు లౌకిక కోరికలతో తమ వద్దకు వచ్చినవాలని ఆధ్యాత్మికత పేరట అనేక విధాలుగా మోసపుచ్చుతున్నారు. ఒక రకంగా వాలికి brain wash చేసి, వాలిని blackmail చేస్తున్నారనే చెప్పవచ్చు. ఆధ్యాత్మికత అంటే యేమో తెలియని ప్రజలు, తమ కోరికలు తీరడంతో, అదే ఆధ్యాత్మికత అని నమ్మి, తమకటువంటి మేలు చేసినవాలని నిజమైన ఆధ్యాత్మిక వేత్తలుగా, జగత్ప్రారూపులుగా భావించి సేవిస్తున్నారు. కొంతమంది తమ మనోధనాలను వాలికి అఖ్యాతున్నారు. నిజమైన ఆధ్యాత్మికత అంటే యేమిటో అట్టి నకిలీ గురువులకే తెలియదు గనుక వారుగూడ ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టిస్తున్నారు. కనుక వైద్యం తెలియనివాడు వైద్యం తెలుసుననుకుని, వైద్యుడిననుకుని వైద్యం చేస్తే యెలా వుంటుందో, అలాగే యా భవరోగానికి వారు నకిలీ వైద్యులవుతున్నారు. అందుకనే అట్టి గురువుల వద్దకు వెళ్ళి అసంఖ్యాక జనం వాలిని యెంతగానో సేవించినప్పటికీ కుటుంబాలలో శాంతి మాత్రం లభించడం లేదు. ఇక యా పరిస్థితి చక్కబడేదో?

అలాగాక నిజమైన ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో శోభించి, దానిని సాభించినవారే మహాత్ములు. అట్టివారే పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు. ఆయన పాచాగాక ఆచలించి చూపారు గనుకనే ఆచార్యులు అయినారు. ఆయన జీవిత విధానాన్ని మనం పరిశీలనగా గమనిస్తేగాని లౌకికతకు -- పారమార్థికతకు గల సంబంధం మనకు అర్థంకాదు. లౌకికత, పారమార్థికతకు యెటువంటి ఆటంకమూ కాదని, నిజమైన పారమార్థికతకు ధర్మబద్ధమైన లౌకిక జీవితాన్ని ఆచలించేలా చేస్తుందని, ధర్మబద్ధమైన లౌకిక జీవితం పారమార్థికతకు దార్శిస్తుందని ఆయన చెప్పేవారు.

నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్త ధర్మమాచలిస్తాడు.

పరిస్థితులతో సర్దుకుపోతాడు. పరిస్థితులను సరిఖద్దుకుంటాడు. అందుకే శాంతిగా వుంటాడు. ఇతరులకు శాంతిని కలుగజేస్తాడు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి విషయంలో యిచి అక్షరపత్యం. ఆయన ధర్మాన్ని నుడూ తప్పలేదు. ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని వీడనూ లేదు. ధర్మబద్ధమైన లోకిక జీవితాన్ని గడుపుతూనే ఆధ్యాత్మికతను సాధించారు. కనుకనే ఆయన నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్త. అందుకనే ఆయన నేటి కుటుంబ అస్తవ్యస్త పరిస్థితికి చక్కని పరిష్కార మార్గం చెప్పారు. అదే సమయం సద్గురుదైన శ్రీ సాయిబాబాను పరిచయం చేయడం.

శ్రీ సాయిబాబా ప్రత్యేకించి ధర్మ ప్రబోధం చేయసప్పటికీ ఆయన అప్పుడప్పుడూ చెప్పిన అమృతవాక్యాలు, ధర్మవనాలే నిత్యజీవితంలో మనకు అడుగడుగునూ పుపయోగపడతాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వాటినన్నింటినీ ఒకచోట చేల్చి, కూళ్ళి ‘శ్రీ సాయిబాబా సూక్తులు’గా మనకు ‘శ్రీసాయి లీలామృతము’ లో అందించారు. వాటిని ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే చాలు. అనుక్షణము అవే మనకు మార్గదర్శకాలవుతాయి.

ఉదాహరణకు - ‘పని చెయ్యి దేవుని నామముచ్ఛలించు, సద్గురులు చదువు’ అన్న బాబా సూక్తిని ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే పని చేయడం ప్రారంభస్తాము. ఈ ‘పని చెయ్యి’ అనే సూక్తికి అర్థం యేదో ఒక పని మాత్రమే చేయడమనికాదు. సాధ్యమైనంత యెక్కువ పని చేయడమని. అప్పుడేం జరుగుతుందంటే మనం మన పనులు చేసుకోవడం మాత్రమేగాక యితరుల పనులుగూడ చేస్తాము. ఆ విధంగా యితరుల పనిలో పాలుపంచుకోవడం వల్ల వాలికి పని తగ్గించిన వాళ్ళమువుతాము. దాని వలన బద్ధకము, యితరులకు మనమెందుకు చెయ్యాలి అనే భావన తొలగి నిస్యార్థత మనలో నెలకింటుంది. పని చెయ్యమనడం దేవుని నామముచ్ఛలిస్తూ చేయమన్నారు గనుక భగవంతుని స్ఫురించడం జరుగుతుంది. చేసే పనిని భగవంతుని సేవగా భావిస్తూ చేస్తే భగవంతునిపై అంతకంతకూ భక్తి భావం పెరుగుతుంది. అంతేగాక ‘సద్గురులు చదువు’ అన్నారు బాబా. మంచి పుస్తకాలు చదవడంవల్ల పెద్దలు యేమి చెప్పారో, వారు మనలను యేమి చేయమని చెప్పారో మనకు తెలిసి ఆచలించడానికి

ఆసక్తి కలుగుతుంది. మహాత్ముల చరిత్రలు పటించడంవల్ల వాళ్ళ ఆచరణ, సూక్తులు మన మనస్సులకు హత్తుకుని అలా ఆచలించడానికి పుద్యుక్కులమవుతాము. అలా ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నకొచ్చి మనలో ఒక విధమైన శాంతి, తృప్తి కలిగి అంతకంతకూ ఆ మార్గాన నడవాలనే ప్రీతి కలుగుతుంది. మనము మహాత్ములు చెప్పిన ప్రకారం ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటాము గనుక, వాలికి ప్రీతి పాతులమవుతాము. అప్పటినుండి వాలి అనుర్ఘం మనపై ప్రసరిస్తూ వుంటుంది.

అలాగే ‘వంతులు, కీచులాటలు వద్దు’ అని, “ఎవరెవలపై కోపగించినా నాకు బాధ కలుగుతుంది” అని, ‘వాచించవద్దు, పచి మాటలకు ఒక మాటతో సమాధానం చెప్పు’ మె॥న బాబా చెప్పిన సూక్తులను ఆచలించడానికి ప్రయత్నించినపుడు మనకు యితరులతో తగువులాటలు తగ్గిపోతాయి.

అలాగే మామూలుగా మనకు సహజంగా వుండే అసూయను జయించడానికి బాబా యిశ్చిన వివరణతో అతి కష్టమైన అసూయను జయించడం సులువుగా మాలిపోతుంది.

ఈ విధంగా బాబా చెప్పిన సూక్తులను ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే మనకు, మనవల్ల యితరులకు యొంతో శాంతి లభిస్తుంది. ఆ విధంగా కుటుంబంలోని వారందరూ ప్రవర్తిస్తే ఆ యిల్లు ప్రశాంతంగా వుండడ యేమవుతుంది?. ఈ విధమైన ప్రవర్తనవల్ల యొంతో కష్టతరమైన ధర్మజ్ఞాన జీవితం అతి సహజంగా మారుతుంది. కుటుంబం యొలా వుండాలని మన పెద్దలు చెప్పారో అలా వుంటుంది. అట్టి కుటుంబం యితరులకు ఆదర్శమవుతుంది.

“మనకు ఆధ్యాత్మికత కావాలన్నా, లోకికంగా శాంతిగా జీవించాలన్నా బాబా సూక్తులను ఆచలించక తప్పదు” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారా. కనుక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి 75వ జన్మాదిన సందర్భంగా తలపెట్టిన ‘కృతజ్ఞతా మహాత్మవు’ సందర్భంగా మనం ఆయన చెప్పినట్లు బాబా సూక్తులను ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తాము. తద్వారా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి యొక్క శ్రీ సాయిబాబా యొక్క అనుర్ఘస్తాము, కుటుంబంలో సుఖశాంతులను పొందుదాము.

'బాలీన్స్ ట్రైప్ పిశాచవత్' అన్న శాస్త్రవర్గానకు వాస్తవరూపం!!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

1 1963 వ సంవత్సరంలో శ్రీ సాయినాథుని సమాధి వద్ద సత్పురుషుల దర్శనము, ఆశీర్వచనము లభించాలన్న నా ప్రార్థనకు ఫలితమే నాకు చీరాలలో నివసించిన శ్రీ అవధూత స్వామివారి దర్శనం. 1966లో కొంతకాలం జిల్లాజ్ఞమూడి అమ్మ సన్నిధిలో ఉన్నాను. అప్పుడు టైపోయిడ్ జ్వరం వచ్చి తగ్గి, 23 రోజున పథ్యం పెట్టాక తిరగబెట్టింది. అమ్మ సలహా మేరకు నేను చీరాలలోని డాక్టర్ శ్రీధరరావుగారి ఆసుపత్రిలో చేరాను.

రోజుగా రాత్రి 11 గంటల దాకా డాక్టర్ గాలితో సత్కార్మేపం చేసేవాడిని. పగలంతా మాతృత్వి ఆంగ్ల సంచికలకు వ్యాస రచనార్థం బైబిల్, కొరాన్ వంటి ర్రంధాలను చదవటం, వ్యాసాలు రాయటం, పైన్ నుంచి వచ్చే పూపులు బిద్ధుకోవడం, సాటి ఉద్ఘోగులతోనూ, నన్ను చూడవచ్చిన మిత్రులతోనూ మహాత్ములగులంబి చెబుతూ ఉండటం - పగలంతా ఇటి నా కాలక్షేపం. ఇలా ఉండడంతో నాకు అక్కడ ఆసుపత్రిలో వేషంటు ననిపించేదే కాదు.

ఇలా కొంచెం రోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు చీరాల వాస్తవ్యాడైన ఒక మిత్రుడు అన్నారు: “మీకు మహాత్ములంటే ఇంతటి ఆసక్తి ఉందని నాకు తెలియదు. ఈ ఊళ్లో ఒక స్వామి ఉన్నారు. ఆయన చాలా గొప్పవాడని కొందరు అంటారు. ఆయనను చూచి మీ అజ్ఞాయం చెప్పండి. ముందుగా నేనేమీ చెప్పను. ఆయనకు గడ్డము, జడలు ఉంటాయి. బోదకాలు, మాసిన గుడ్డలతో చాలా ఏవగింపుగా ఉంటారు. ఎవలని ఏమీ అనరు. ఆయన పేరు, ఊరు ఎవలకి తెలియదు. పాతిక, ముపై సంవత్సరాల నుంచి చీరాలలోనే తిరుగుతున్నారు. తెల్ల గాంభి బోమ్మ దగ్గర, స్వాలు పక్క వీధిలోను ఎక్కువగా తిరుగుతుంటారు. ఈ గుర్తులు చెబితే మీకు ఎవరైనా ఆయన ఆచూకీ చెబుతారు” అని. ఇంకా నాకు ఆయనను చూచేదాకా నిద్ర పట్టేటట్లు లేదు. మర్మాడే నన్ను చూడటానికి ఆసుపత్రికి వస్తున్న నోదరులు శ్రీ మారుత్తి రామారావుగాలతో వారి గులంబి చెప్పాను.

“కానివ్వండి, జ్వరం పూల్తిగా

తగ్గనివ్వండి. తగ్గాక చూడ్దురుగాని” అన్నారు.

“అలా కాదు ఆయనను వెంటనే చూడాలి. దాని వల్లేమీ నాకు జ్వరం ఎక్కువవ్వదు. తగ్గినా తగ్గవచ్చు” అన్నాను. కారణం - ఆయన దర్శనం నాకు ప్రసాదించడానికి శ్రీ సాయి నాకు ఆ జ్వరాన్ని, అమ్మ ఆజ్ఞను, మిత్రుల సూచనలను యిచ్చి పుండవచ్చని తోచింది. అందుకే మరింత పట్టుదలగా మాట్లాడాను.

మరుసటి రోజు మధ్యాహ్నం రెండు గంటల సమయంలో శ్రీ మారుత్తి రామారావు లిఙ్గ తెప్పించి నన్ను తెల్లగాంభి బోమ్మ వద్దనున్న కృష్ణమూల్తి హాటుల్ కు తీసుకువెళ్లారు. ఆ హాటులు ఒక పెంకుటిల్లు. అరుగుల మీదకు వాలిన పెంకుల పంచలో గోడను ఆసుకొని కూర్చున్న ఒక వికృతరూపాన్ని చూపించి శ్రీ మారుత్తి అన్నారు: “పీఠి గులించే మీరు అడిగించి!” అని. నేనాశ్రేర్యపోయాను. ఆయన పిచ్చివాడై ఉండవచ్చ కాసి స్వామియై ఉండరనుకున్నాను. ఆధ్యాత్మిక సంపన్నుల ముఖంలో

ఉండే దివ్యతేజస్సు ఆయనలో ఏమాత్రం లేదు. శరీరము, గుడ్లలు బాగా దుమ్మకొట్టుకుపోయి వున్నాయి. ఎడమ కాలు పిక్క దగ్గర నుంచి పాదమంతా విపరీతమైన బోధకాలు. జాట్లు జడలుకట్టి పాయలు పాయలుగా వేలాడుతోంచి. అప్పుడే టిఫిన్ తిన్నట్లుగా గడ్డం నిండా, మూతి నిండా, చేతి మీద ఇడ్లీ పలుకులు, పచ్చడి అంటుకొని వున్నాయి. పయస్సు సుమారు 55 సంతప్తురాలు ఉంటుంది. కొంచెం స్వాలకాయుడు. మనసులో ఏ ఆలోచనలు లేనివాడిలా కళ్ళ ఆర్పుతూ, ప్రపంచంలో ఏ వస్తువు - ముఖము పఱచయం లేని వ్యక్తిలా నిల్చికారంగా రోడ్డుమీదకు మాస్తున్నారు.

తన రెండు చేతివేళలను ముడిచి ఒక చేతి వేళ మధ్య కణపులతో మరొక చేతి వేళ మధ్య కణపులను తరచు నొక్కతూ పశ్చి, గట్టిగా బిగిస్తున్నారు. నేను కాసేపు అలాగే నిలబడిపోయాను. ఆయన వికృతంగా నోరు తెలిచి ఆవలించారు. ఇతరులు అనహ్యంగా చూస్తారన్న స్పృహ ఆయనకు ఉన్నట్లు లేదు. నోరు తెరవడానికి ఎంతవరకు పీలు ఉంటుందో అంతవరకు తెరచి ఆవలించిన నోట్లో కొన్ని పనులు ఊడి కొన్ని మొదలు కదలుతన్న దశలో కనిపించాయి. ఒక్క క్షణం నమస్కరించామని తలంపు వచ్చినా ఆయన అసలు మహోత్సులు కారేమానని, పిచ్చివారేమానని ఆయనకు మొక్కుతుంటే అందరూ చూచి ఏమనుకుంటారోనని వెనకాలోచన వచ్చింది. వెంటనే ఆయన మొట్టమొదటిసాిలగా ఒక్క చూపు నాపై

విసరి మళ్ళీ నన్ను తన నిర్దక్షసాగరంలో ముంచివేశారు. అప్పుడు నాకు, 'నేను ఆయన దృష్టికి రాలేదా, లేక నేనేం చేస్తానో గమనించి తర్వాత నా పట్ల తమ వైఖలిని నిర్ణయించుకో చూస్తున్నారా?' అని ఆలోచన వచ్చింది. అయితే నాకు ఆ క్షణంలో ఒక సంగతి మెరుపు మెలిసినట్లు అవగతమయ్యింది. అదేమిటంటే, ఆయన రూపంలో, చూపులో ఏమీ విశిష్టత లేకపోయినప్పటికీ, ఆయన పట్ల నా మొదటి అభిప్రాయం సడిలింది. ఆయన సన్మిథిలో నా మానసిక స్థితి మారింది. తర్వాత పది పబిహేను నిమిషాలసేపు నేనెవరో నన్న విషయం, నాకు జ్యరమన్న సంగతి, ప్రక్కన మిత్తుడున్న సంగతి పూర్తిగా మరుపు వచ్చింది. నా బాహ్యదృష్టి ఆ వికారరూపంమైన నిలిచినా, అది ఎప్పుడో నిల్చిపుంగా అయిపోయింది. మనసు ఏ రూపు ధరించకుండా అలా ఖాళీగా, ప్రశాంతంగా, నిర్మలంగా ఉండిపోయింది. తిలిగి ఆసుపత్రికి నేను వెళ్లాలన్న సంగతి గుర్తుకు రావడంతో నా జ్యరం సంగతి కూడా గుర్తుకు వచ్చింది. చివరకు ఎలాగో సాహసించి "నమస్కారం స్పామీ" అన్నాను. ఆయన పలుకలేదు. అసలు వినిపించుకున్నట్లే లేదు. మళ్ళీ అదే మాట అన్నాను. మళ్ళీ మోనమే! చివరకు ఎలాగైనా సరే నేను తిలిగి ఆసుపత్రికి వెళ్లేలోగా ఒక్కసారైనా ఆయన దృష్టిని ఆకలించి ఆయన నాకేసి చూచే విధానాన్ని బట్టి ఏదైనా ఒక్కమాలైనా ఆయన మాట్లాడితే, ఆ మాట తీరును బట్టి వాలికి నాపై గల వైఖలిని గమనించాలన్న సంకల్పంతో ఆయన పాదాలు తాకినమన్మలించాను.

ఆయన ఏమి పట్లనట్లు అవి అసలు తన పాదాలే కానట్లు కూర్చున్నారు. నేను ఇంకొంచెం సేపు నిలుచుని "వెళ్లిస్తాను స్పామీ, నమస్కారం" అన్నాను. అనాసక్తతతో కూడిన మోనమే మళ్ళీ సమాధానం!

ఆ రోజుకి వెనక్కి వెళ్లి, మరురోజు నేను ఒక్కడినే అదే చోట స్పామీ దర్శనం చేసుకున్నాను. శ్రీ స్పామీ నిర్దక్ష వైఖలిలో ఎలాంటి మార్పు లేదు.

ఇంతలో నా మనసులో ఒక భావం మెరుపులా మెలిసింది. నా ఇష్టాదైవమైన శ్రీ శిలిడి సాయినాథుడు తనకూ, ఇతర మహాత్ములకు భేదం లేదని, తానే సకల సాధుస్వరూపడనసి చెప్పడమే గాక, తమ భక్తులకు నిదర్శన పూర్వకంగా నిరూపించారు కూడాను. అటువంటప్పుడు పీలిరూపంలో మాత్రం ఆయన ఎందుకుండరు? కనుక ఈయన మహాత్ముడే అయితే నేను వందసార్లు సాయి నామం స్ఫురించే లోగా, ఈయన తన కృపకు చిహ్నంగా ప్రసాదమేదైనా నేను ఆడగకనే ఇవ్వాలి. అట్లా జిలగినట్లయితే నేను మళ్ళీ పీలిని దల్చించవచ్చు. లేకపోతే నేను పీలి దగ్గరకు రానవసరం లేదు. ఇలా అనుకొని మనసులో సాయిని స్ఫురించ నారంభించాను.

నేను సుమారు 30 సార్లు సాయినామం స్ఫురించానో లేది గోడకానుకుని కూర్చున్న స్పామీ అర్ద పద్మాసనంలో నిట్టారుగా కూర్చుంటూ, నాపై దృష్టికేంట్లికలించితనజేబులోంచి ఒక చాల్చిసార్ సిగరెట్టు, అగ్గిపెట్టే తీసి నా చేతికిచ్చి "సిగరెట్టు కాల్చుకొన్నారం స్పామీ" అన్నారు. యాంత్రికంగా చేయి చాపానే గాని 'నాకలవాటు లేదు'

అని చెప్పాలనిపించింది. వెంటనే నా మనసు మేల్కిని 'ఆయన కృపకు చిహ్నంగా ప్రసాదం కోలించి నీవే. ప్రసాదం ఇస్తుంటే కాదనటం ఏమిటి?' అని హెచ్చలించింది. వెంటనే సిగరెట్టు దమ్ము పీల్చాను. అదే మొదటిసాలి కావడంతో పారబోయింది. ఎలాగో ఆ సిగరెట్టు పూర్తి చేశాను. అది పూర్తయ్యే లోగానే స్వామి నాకు మరింత సిగరెట్ ఇస్తూ "కాల్చు" అన్నారు. ఆపైన ఇఛ్చి, దోసె, ఉప్పు, చెట్టు వరైరాలు వరుసగా ప్రక్క హాటల్ నుంచి తెప్పించి యిచ్చారు. ఇక తినలేనని మనసులోనే చెప్పుకున్నాను. అంతే! మరేమీ ఇవ్వలేదు.

స్వామి సన్నిధిలో నాకు కలిగే చిత్తశాంతి చాలా గాఢమై నన్ను తీవ్రంగా వాలి వైపుకు ఆకల్పించేబి. ఆయనను దల్చించినప్పుడల్లా నాకు కలిగే చిత్తశాంతి ఆ తర్వాత సుమారు నెలరోజులు ఉండి నేను నిత్యము చేసుకునేధ్యానాన్నిపోసిప్పించేనేది. ఆయన దగ్గరకు వెళ్తుంటే నా తండ్రి దగ్గరకు నేను పోతున్నట్టిపించేబి. ఈ అఖిల జగత్తు ఒక యొత్తు, ఆయన ఒక్కరూ ఒక యొత్తు అనిపించేబి.

స్వామి దేహక్కాళన ఏనాడూ చేసుకునేవారు కాదు. బహిర్భేశానికి వెళ్లినా, ఏదైనా ఆహారం స్వీకరించినా దేహాన్ని కడుక్కునేవారు కాదు. ఆయన కట్టుకున్న గుడ్లు చెప్పులేనంతగా మాసి ఉండేబి. రోడ్డుమీద, రోడ్డు పక్కన, చెత్తుకుండీల ప్రక్కన, మురుగు కాలువల ప్రక్కన, స్కూసానంలోనూ, తాళం వేసిపున్న ఇండ్ల పంచల మెట్లమీద, వరండాలలోనూ కూర్చునేవారు. బుట్టి పుట్టినప్పుడు ఎక్కడ కూర్చుని ఉంటే అక్కడే పడుకునేవారు. కండ్లు

పుసిగట్టి సీరు కాలిపాశతున్నా దాన్ని తుడుచుకునేవారు కాదు. ఇతరులను తుడవనిచ్చేవారు కాదు. ఎప్పుడైనా ఎవరైనా బలవంతాన తుడవబోతే, "సీకెందుకయ్యా అంత బాధ?" అని వాలించేవారు. ఆయన సామాన్యంగా ఎప్పుడూ ఎవలతోనూ మాట్లాడేవారు కాదు. తనకు తోచినప్పుడు ఎదుటపడ్డ వ్యక్తిని "ధర్మమియ్యయ్యా" అని చేయి జాపేవారు. వారు ఇప్పకపోతే ఆయన ఏమి అనేవారు కాదు. వెంటనే ఆయనకు మరెవరైనా డబ్బు ఇప్పబోతే కొందరి దగ్గర తీసుకునేవారు. కొందరి వద్ద నిరాకరించేవారు. ఆయన గుడ్లు, శరీరము అంత ములికిగా ఉన్నప్పటికీ, ఆయన సమీపాన ఈగలు ముసరడం గానీ, దుర్గంధం కానీ ఏమి వుండేబి కావు. ఒక్కిక్కప్పుడు తనలో తాను పకుపక నప్పుకునే వారాయన. అరుదుగా పక్కపాలికి వినిపించనంత నెమ్మిదిగా ఏదో గొఱుకోవడం కూడా కద్దు. సూర్యాస్తమయ సమయంలో తన దగ్గర ఎవరూ వుండటము ఆయనకు ఇప్పం లేనట్లుగా తోచేబి. ఆ సమయంలో పళ్ళు పట పట కొరుకుతూ, రెండు చేతివేళలను ముడిచి ఒక చేతివేళ కణపులతో మరో చేతి కణపులను గట్టిగా నోక్కి రాస్తూ ఉండేవారు. ఆ కారణంగానే కాబోలు కణపుల పై భాగాలు కాయలు కాచి ఉండేబి. భక్తులెవరైనా ఆయనకు నమస్కరించినప్పుడు ఒక్కిక్కప్పుడు ప్రతి నమస్కారం చేసేవారు. ఒక్కిక్కప్పుడు నిలిప్పంగా ఊరుకునేవారు.

ఆయనకు బుట్టి పుట్టినప్పుడు భక్తులతో "అగ్నిపెట్ట, సిగరెట్లు, బీడీలు, ఊదువత్తులు, కర్చురం తీసుకురా

"స్వామి" అనేవారు. అవి తీసుకురాగానే కర్చురం నేల మీద పెట్టి వెలిగించి, ఆ మంటలోనే అగరొత్తులన్నీ వెలిగించి, అవి చివలిదాకా మండిపోయేదాకా చేత్తో పట్టుకుని కూర్చునేవారు. ఆ మంటలోనే అగరొత్తి పెట్టులను పై కాగితాలను కాల్చేసేవారు. ఆ తర్వాత సిగరెట్లు కాల్చే పద్ధతి వింతగా ఉండేబి. తడవకు మూడుసార్లు చొప్పున క్లప్పంగా త్వరగా దమ్ము పిలుస్తా అలా మూడుసార్లు (అంటే మొత్తం తొమ్మిచి సార్లు) పీల్చేసి ఆ సిగరెట్లను నేల మీద పెట్టి ఇంకొక సిగరెట్లను వెలిగించేవారు. కాల్చేసిన సిగరెట్లను ఒకదాని వెనుక ఒకబోటి లైనుగా నేలమీద పెట్టేవారు ఒక్కిక్కప్పుడు కాలిపాయిన జీడిలను అలాగే అక్కడే వభిలేసి అక్కడ నుంచి లేచి వెళ్లిపోయేవారు. ఒక్కిక్కప్పుడు కాలిపాయిన అగ్నిపుల్లల గుండ్రుటి తలలను విరచి నడినెత్తిన వేసుకునేవారు. అలానే ఒక్కిక్కప్పుడు సిగరెట్లు బూడిదను నెత్తికి రాసుకునేవారు. అప్పుడప్పుడు కాలుతున్న సిగరెట్లతో చేతి వేళ్ళ కడుపుల మీద ఉన్న గుడి పిల్లలను కాల్చి చురుమన్నప్పుడు ఫక్కన నప్పుకునేవారు. సిగరెట్ల తను కాలుస్తూ, ఒక్కిక్కప్పుడు భక్తునికి ఒక సిగరెట్ ఇచ్చి కాల్చుకోమనేవారు. ఒక్కిసాల సిగరెట్ ఇచ్చి దామకోమనేవారు. మరికప్పుడు ఖాళీ సిగరెట్లు పెట్టులను, అగరొత్తి పెట్టులను భక్తులకిచ్చి "ఇవి జేబులో పెట్టుకో అయ్యా" అనేవారు.

మాట్లాడేవి న్యూములు

శ్రీమతి విశాలాక్షి, నాగర్లు

నాగర్లు సత్యంగ సముద్రాలు శ్రీమతి విశాలాక్షిగారు, పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి లీలావైభవాన్ని ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు మల్కాజిగెఱిలో ఉన్నప్పుడు శ్రీమతి పద్మావతిగారు ఎన్నోసార్లు నన్ను వారి దర్శనానికి రమ్మని చెప్పినా నేను వెళ్లేకపోయాను. ఆ తర్వాత అమృగారు మల్కాజిగెఱి నుండి నాగర్లుకి వచ్చారు. అక్కడి నుండి ఒకసారి అమృగారు ఒంగోలుకి వెళ్లారు. వారి దర్శనానికి శ్రీమతి పద్మావతిగారు ఒంగోలు వెడుతుంటే, నేనుకూడా వెళ్లి దర్శనం చేసుకున్నాను. అదే నాకు ప్రథమ దర్శనం. పూజ్యశ్రీ అమృగారుని దర్శించుకోగానే, చాలా ప్రశాంతంగా ఆనందంగా అనిపించింది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు తిలిగి వచ్చాక, నేను తరచుగా నాగర్లు వెడుతుండేదాన్ని. అప్పటిల్లి ప్రతి గురువారం నిలయంలో పూజ జలిగేబి. అప్పుడు నాకు కూడా పూజ చేసుకునే అవకాశం వచ్చింది. తరహాత శ్రీనివాసుగాలి పెళ్లయిన పదహారురోజుల పండగకి, పూజ్యశ్రీ అమృగారు, ప్రసాదం చేసే సేవ ఇచ్చారు. ఆ తర్వాత వేదమృగాలి పెళ్లిరోజున ఆ

సేవ లభించింది. ఇలా నేను నాగర్లుకి ఎక్కువగా వెడుతుండటం జిలగింది. కొన్నాళ్ళకి 2009లో మా మకాం నాగర్లుకి మార్చేశాము.

2018లో నాకు కొంచెం అనారోగ్యంగా ఉండటంతో లేడై డాక్టరుని కలవడం జిలగింది. ఆమె పెస్టులు చేసి, “బివలీన్ లో గడ్డలున్నాయి. అవి కాస్పర్ కి సంబంధించినవని కొన్ని పరీక్షలలో కనిపించింది. మీరు వెంటనే ఆపరేషన్ చేయించుకోవాలి” అని చెప్పారు. ఆ సమయంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు జగ్గయ్యపేటకు వెళ్లారు. ఆపరేషన్ సంగతి తరహాత చూసుకోవచ్చులే అని, కొంతమంచితో కలసి, నేనూ అక్కడకి వెళ్లిపోయాను. మా కొడుకు, కోడలు ఆపరేషన్ చేయించుకోమ్మని ఒకటే గొడవ! పబిరోజుల తరహాత, పూజ్యశ్రీ అమృగారు మమ్మలిని కొంతమంచిని పిలిచారు. నన్ను చూసి, “ఆరోగ్యం ఎలా వుంటి?” అని అడిగారు. “బాగానే ఉండమ్మా, ఆపరేషన్ చేయాలి, క్యాస్పర్ అంటున్నారు” అన్నాను. “మరి చేయించుకోలేదేం?” అని అడిగారు. “చేయించుకున్నా ఉపయోగం ఉండదని, చేయించుకోలేదు

అమృగారు” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు కొంతసేపు అయ్యాక, “వెంటనే బయలుదేలవెళ్లి, సెకండ్ ఒప్పినియన్ తీసుకో” అని చెప్పారు. నాకు అక్కడనించి రావడానికి ఇష్టం లేకపోయినా వారి మాట మేరకు బయల్దేరాను. వచ్చిన తర్వాత సెకండ్ ఒప్పినియన్ తీసుకుంటే, నాకు వెంటనే ఆపరేషన్ చెయ్యాలన్నారు. సరేని, మర్మాడు ఆపరేషన్ కి రెడీ అయ్యాను.

కానీ యెంత జిల్ల వేస్తారో, డబ్బు ఎక్కడ నుంచి తెస్తాము? అని ఒకటే బెంగ! ఆపరేషన్ తరువాత నా పనులు నేను చేసుకోగలనో లేదోనని దిగులు. క్యాస్పర్ కి ఆపరేషన్ తరహాత కూడా ట్రీట్మెంట్ అవసరం ఆపుతుంది. ఇదంతా ఎలానన్న ఆందోళన ఒక పక్క! ఈ భయాలు ఇలా ఉండగా, డాక్టర్ నన్ను కొన్నిలింగ్ కి పిలిచి, పేగు వరకు గడ్డ ఉండని, అవసరం ఆయతే పేగు కట్ చెయ్యాలని అలా చేస్తే మలం బైటికి రావడానికి సంచి పెట్టవలసి వస్తుందని అందుకు ఒప్పుకుంటేనే ఆపరేషన్ చేస్తామని అలా సంతకం చెయ్యమని చెప్పారు. “మీరే బిక్కమ్మా” అంటూ, పూజ్యశ్రీ అమృగారికి అక్కడనించే నమస్కారం చేసుకుని, సంతకం

సామయాజిక మాసపత్రిక

చేసాను. ఈలోగా మా అబ్బాయి వచ్చి, ఆపరేషనుకి, 2,10,000/- రూపాయాలు అవుతుందట అని చెప్పాడు. అదెలా సమకారుతుందని ఒక బెంగ.

మొత్తానికి ఆపరేషన్ అయ్యాక, డాక్టర్ నాతో, “యూ ఆర్ వెలీ లక్ష్మి, మీకు పేగుకట్ చెయ్యువలసిన అవసరం రాలేదు” అని నా భుజం త్తట్ చెప్పింది. వెంటనే పూజ్యార్ అమృగాలి కృపకు, కళ్ళు చెమర్చాయి. అదయ్యాక అంత జల్లు ఎలా కట్టాలా అనుకుంటుంటే, మా అబ్బాయి కళ్ళానీళ్లతో, ఆనందంతో, “అమ్మా! జీరో జల్లు వేశారు” అని చెప్పాడు. నాకేమి అర్థం కాలేదు. ఇదెలా సాధ్యం? ఇన్స్పోరెన్స్ వాళ్ళు కొంత, హోస్పిటలువాళ్ళు కొంత, మా అబ్బాయి ఆఫీసువాళ్ళు కొంత, సహాయంతో, జల్లు నిల్ కి వచ్చింది. నిజంగా ఒక్క రూపాయి కూడా కట్టకుండా బైటికి వచ్చాము. ప్రత్యేకించి, హోస్పిటల్ వాళ్ళు, ఆరోజే మొట్టమొదటటిసాలిగా డిస్చ్యూట్ ఇచ్చారట. మా పరిస్థితిని పూజ్యార్ అమృగారు అడుగడుగుకి ఎలా చక్కపెట్టారో! ఏమిచ్చి బుణం తీర్పుకోగలను? ఇదంతా అయ్యాక అసలైన అద్భుతం ఏమిటంటే, బయాపై లిపోట్ లో ‘కాస్చర్ లేదు, ఇంక త్రీప్పోంట్ అక్కర లేదు’ అని వచ్చింది. పూజ్యార్ అమృగారు నాకు ప్రాణబ్రక్ పెట్టారు. ఇంతకన్నా గొప్ప నిదర్శనం ఇంకొకటి ఉండదేమో. నిజానికి పూజ్యార్ అమృగారు, సెకండ్ బహినియన్ తీసుకొమ్మన్నప్పుడే, నా పరిస్థితి అంతా సరిచేసేశారనిపిస్తుంది. వారి కరుణ ఎంతటిదని చెప్పగలను.

ఆ తరువాత మాకు ఇంకొక పెద్దగండం వచ్చింది. దానిలించి కూడా పూజ్యార్ అమృగారు గట్టెక్కించారు.

వేదమృగాలి పాపకి పేరుపెట్టేరోజు పూజ్యార్ అమృగారు నన్ను ఇక్క చెయ్యమని చెప్పారు. ఇక్క చేస్తా ఉండగా, మా కోడలికి చేతులు వణకటం మొదలయ్యింది. ఎప్పుడు పుశారుగా వుండే అమ్మాయి, ఇలా అయిపోతోందేమిటా అనుకున్నాను. కాస్సేపటికి కాలు కూడా వణకటం మొదలయ్యింది. నాకు భయమేసి హోస్పిటల్ కి తీసుకువెడితే, మందులు రాసిచ్చి ఫీటితో తగ్గిపోతుంటి’ అన్నారు. ఒక పటి రోజుల తరువాత వణకడం కాకుండా, స్పృహతప్పి పోవడం మొదలయ్యింది. తిలిగి ఇంకొక హోస్పిటల్ లో చేర్చాము. ICP లో ఉంచారు. పరిస్థితి చాలా విషమంగా ఉందని, వెంటిలేటర్ పెట్టాలని చెప్పారు.

అప్పుడు నేను హోస్పిటలు నుంచి ఇంటికి వెళ్ళి, నిలయానికి వెళ్లాను. అప్పుడు పూజ్యార్ అమృగాలి దర్శనం అయింది. “ఎమ్మా, ఎలా వుంది?” అడిగారు. పరిస్థితి అంతా వివరించి, “అమ్మా, మీరే మాకు బిక్కమ్మా. ఈ పరిస్థితిలోనించి ఎవ్వరు బైటు పడవేయలేరు మీరు తప్ప!” అని బాధపడ్డాను. దానికి పూజ్యార్ అమృగారు, “అమ్మా, నువ్వు పూజ్యార్ మాస్టరుగాలని నమ్ముకున్నావు కదా, ఆయన ఎవ్వలికీ అన్యాయం చెయ్యరు, చిన్న పిల్లలకి తల్లి లేకుండా చేస్తారా?” అంటూ ఉఁటి ఇచ్చి, “ఇది ఒళ్ళంతా రాయి అని, హోమియో మందు కూడా వెయ్యి” అని చెప్పారు.

ICP లో ఉంటే ఎవ్వలిని పేచేంటు దగ్గరికి పంపించరు. కాస్సి పూజ్యార్ అమృగాలి అనుర్ధహం వల్ల, ఒక్కసాలితన దగ్గరికి వెళ్లే అవకాశం వచ్చింది. వెంటనే

నేను పూజ్యార్ అమృగారు చెప్పినట్లు చేసాను. చిత్తంగా ఆప్పటిదాకా వున్న పరిస్థితులన్నీమాలి, మా కోడలితి ఆరోగ్యం మెరుగవ్వడం మొదలయ్యింది. మా అందరికి హోమియో మందు వాడటం అలవాటు. మా కోడలికి ఆ మందు కూడా వాడుతూనే వున్నాము. కాసీ పూజ్యార్ అమృగారు చెప్పిన తరువాత ఆరోగ్యపరిస్థితిలో చాలామార్పు వచ్చి కొన్నాళ్ళకి పూల్తిగా కోలుకుంది. వెంటిలేటర్ దాకా వెళ్లిన పరిస్థితినించి పూజ్యార్ అమృగారు, మా కోడలిని సురక్షితంగా ఇంటికి చేర్చారు. గురుకుటుంబం, గురుబంధువులు, ఈ కీప్ప పరిస్థితి నించి మమ్మిలిని బైటు పడేసారు.

ఇలా ఎన్నెన్నే సందర్భాలలో పూజ్యార్ అమృగారు, మమ్మలున్నందరిని ఆర్థికంగా, ఆరోగ్యపరంగా వచ్చిన చిక్కులన్నింటినించి కాపాడారు. ఒకసాలి మా ఇంట్లో గ్యాస్ సిలెండర్ పేలవలసింది. దానినించి కూడా అలివేలుమంగమ్మ తల్లి దయవల్ల బైటుపడ్డాము. ఇంకా పిల్లల ఆరోగ్యపరిస్థితులు, మా ల్యాండ్ వ్యవహారాలూ,,,,,, ఒకటేమిటి ఎన్నే ఆపదలనించి బైటుపడేశారు. అలాంటి తల్లికి అడుగడుగుకు దండాలు. నాలాంటి ఎందరిని, ఎన్ని రకాలుగా ఆదుకుంటున్నారో! అటువంటి అమ్మలగన్నయమ్మ మన అమృగాలికి శతనపాప్ కోటి, కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కులు..

అమ్మా! నిజమైన కృతజ్ఞత కలిగివుండేలా మమ్మిలిని తీర్చిబిద్దమని ప్రార్థిస్తూ,,,,” ఔ సాయి మాస్టర్!!

వార్షాలూపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వార్షాలూపమునే యిందుధము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

తొమ్మిదఱ ప్రసంగము

(9) ఆర్జవమ్ : అర్జవమంటే శరీరము, ఇంతియాలు, మనస్సు - వీటి కర్మలను నిష్పత్తంగా చేయడం.

శ్లో|| వ్యవహరేషు సర్వేషు
మనోవాక్యాయ కర్మభః ।
సర్వేషామపి కొట్టిల్య
రాహిత్యమార్జవం భవేత్ ॥

భావం: అన్ని ప్రాణుల పట్ల మనస్సు, వాక్య శరీరములో ప్రవర్తించేటప్పుడు ఎటువంటి కపటుత్వము లేకుండా ప్రవర్తించడం 'ఆర్జవము' అంటారు.

శాస్త్రాలలో ఆర్జవానికి ఎంతో ఉన్నత స్థానమున్నది. 'ఆర్జవము' అంటే సరళత్వము. అది ధర్మమని, కపటము అధర్మమని చెప్పబడతాయి. సరళడు, కపటత్వము లేనివాడు అయిన మానవుడే ధర్మాన్ని ఇముడ్చుకోగలడు. ధర్మతత్త్వాన్ని నిజంగా అర్థం చేసుకుని ఆచలించగలడు.

శ్లో|| అహింసా సత్యమక్రోధః
త్యాగః శాస్త్రిరమైశునమ్ ।
దయా భూతేష్టలోలుప్యం
మార్జవం హీరచాపలమ్ ॥

భావం: అహింస, సత్యము, అక్రోధము, త్యాగము, శాంతి, అమైశునము, భూతదయ, అలోలుప్యము, మార్జవము, లజ్జ, చపలత్వ భావము - ఇవి అన్ని దైవ సంపద.

(10) అహింసా : ఏ కారణం చేత్తనైనా ఏ ప్రాణిని శరీరము, వాక్య, మనస్సు - వీటిచేత ఏమాత్రమూ కష్టపెట్టుకుండా వుండడం.

శ్లో|| న యత్పమాదయోగేన
జీవిత వ్యవరోపణమ్ ।
త్రానానాం స్థాపరాణాం చ
తదహింసాప్రతం మతమ్ ॥

భావం: పారబాటున కూడా జంగమ స్థావరాత్మకమైన జీవులకు హింసచేయకుండా వుండడం అహింస. కలినంగా మాట్లాడి, నించించి, ఎదుటివారి మనస్సును బాధపెట్టడం వాచికమైన హింస. దానిని త్యజించాలి.

'న సత్యమపి భాషేత పరపీడాతరం హచః ।

ఇతరులకు దుఃఖం కలిగించే సత్యాన్ని కూడా పలుకకూడదు.

ఇతరుల ఎటువంటి తప్పుడు ప్రవర్తన వలన మనకు దుఃఖం కలుగుతుందో అలాగే అటువంటి మన తప్పుడు నడత వలన ఇతరులకు కూడా బాధ కలుగుతుందనే భావాన్ని ఎల్లప్పుడు మనస్సులో వుంచుకుని ఇతరులకు బాధ కలిగించే ప్రవర్తనలను మానాలి. ఎలాగంటే

**తీర్థీ॥ ఆత్మవత్సర్వభూతేషు
సుఖదుఃఖే ప్రియాశప్రియే ।
చింతయనాళ్త్యనోలినిష్టం
హింసామన్యస్య నాచరేత్ ॥**

భావం: తన సుఖము తనకు ఇష్టము, దుఃఖము ఇష్టం లేదు. అలాగే అన్ని జీవులకూ వారి సుఖము ఇష్టము, దుఃఖము ఇష్టం లేదు. ఇలా భావించి తనకు ఇష్టం కాని హింసను ఇతరులపట్ల ఆచలించకూడదు.

11. సత్యమ్ : - కళ్ళతో చూసినటి, చెపులతో విన్నటి, అంతఃకరణ ద్వారా అనుభవించిన దానిని దంభము లేకుండా చెప్పడమే సత్యము.

**తీర్థీ॥ యత్ స్ఫేన ర్ధష్టం సమ్యక్
చ త్రుతం తస్యేవ భాషణమ్ ।
సత్యమిత్యచ్ఛతే త్రిప్రా
సత్యమిత్యభి భాషణమ్ ॥**

భావం : - తాను చూసినట్లుగాను, వినినట్లుగానే మాట్లాడడం సత్యము. బ్రహ్మము సత్యము కాబట్టి సత్యాన్నే పలకాలి.

సత్యాన్ని ప్రతిష్ఠించే ప్రవృత్తులన్నీ జరుగుతాయి. సత్యము వలననే భూమి నిలబడుతున్నది. సత్యము చేతనే

సూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. సత్యము చేతనే గాలి పీస్తున్నది. ఇలా సత్యము మీద ఆధారపడే ప్రపంచంలోని తత్త్వాలన్నీ నడుస్తున్నాయి. అంతే కాదు, యజ్ఞము మొంద అన్ని ధర్మాలకంటే కూడా సత్యమే శేషమైనది.

**తీర్థీ॥ అశ్వమేధ సహస్రం చ
సత్యం చ తులయా ధృతమ్ ।
అశ్వమేధ సహస్రాంతి
సత్యమేవ విశిష్టతే ॥**

భావం: త్రాను యొక్క ఒక సిజ్యులో వేయి అశ్వమేధయాగాల పలాన్ని, రెండవదానిలో సత్యాన్ని వుంచితే సత్యమే బరువుగా వుంటుంది.

12. అక్రోధః :- స్వభావములో వున్న దీపము వలనగాని, ఇతరులు చేసిన అపకారము, అవమానము, నింద, కలినవాక్యాలు - ఏటిని విని గాని లేక అవినీతికరమైన ప్రవర్తనను చూసిగాని; తనకు, ఇతరులకు అపకారము చేయడానికి ప్రేరేపించు అంతఃకరణముయొక్క ఆవేశ పూర్తితమైన 'అభిజ్యలనము' అనే వృత్తి, 'క్రోధము' అని పిలువబడుతుంది. క్రోధము లేకపోవడమే అక్రోధము.

**తీర్థీ॥ ఆత్మవస్తు సముత్సరావైదతి
సిష్టుర భాషణమ్ ।
క్రోధమాహవర్ధర్ష విదోహశ్చ
క్రోధస్తుభ్వాహర్యయః ॥**

భావం : అంతఃకరణంలో జ్యోలనమనే ప్రవృత్తిని పుట్టించి, ఇతరులపట్ల కలినంగా మాట్లాడడం క్రోధము. ఈ క్రోధము లేకపోవడమే అక్రోధము.

క్రోధప్రవృత్తి మానవని ధర్మము మొంద ప్రయత్నము వుంచుకోకపాతే అలా ప్రయత్నపూర్తితంగా అదుపులో వుంచుకోవలసిన విషయం ఈ సృష్టిలో ఇంకొకటి లేదు.

**తీర్థీ॥ యః సముత్పత్తితం
క్రోధమక్రోధేన నిరస్యతి ।**

దేవయానిః విజానీహి
తేన సర్వం జితం జగత్ ||

భావం: తనలో జన్మించిన క్రోధాన్ని, అక్రోధముద్వారా నశింపజేసినవాడిని ఈ ప్రపంచాన్నే జయించిన వాడిగా భావించవచ్చు.

13. త్యాగః : పదార్థాల అంతస్త్యాగము, బహిస్త్యాగము కూడ త్యాగమునిహించుకుంటుంది.

అంతస్త్యాగమంటే భోగవిలాసాలకు సాధనమైన పదార్థాల వాసనలను వచిలి వేయడము. బహిస్త్యాగమంటే ఇల్లు, పాలము, ధనము మొదలైన భోగసాధనాలైన పదార్థాలను త్యజించడము.

శ్రుతి ఇలా చెబుతున్నామి:

త్యాగ ఏవ హి మహాతాం పూజ్యః సద్గ్రే మోక్షప్రదాయకః
భావం: "మహోపురుషులకు త్యాగమే పూజింపతగినబి.
వెంటనే అటి మోక్షపలాన్నిస్తుంది. అంతేకాదు, వారి మనస్సులోనే మోక్షమంటుంది.

శీల్|| త్యాగఏవ హి సర్వేషాం
మోక్షసాధనముత్తమమ్|
త్యజితైవ హి విజ్ఞేయం త్యక్తుః
ప్రత్యక్ష పరం పదమ్ ||

భావం : అన్ని వర్ణాలవారికి, ఆత్మమాలవారికి త్యాగమే మోక్షానికి అత్యుత్తమమైన సాధనము. త్యాగము చేసినవాడు యదార్థతత్త్వాన్ని తెలుసుకోగలడు. పరమపదము త్యాగి అంతరంగంలోనే వుంటుంది.

14 శాస్త్రి :- ప్రాపంచికమైన చింతలు లేకుండా, అంతఃకరణము చాంచల్యాన్ని విడిచి ప్రసన్నతలో స్థిరంగా వుండాలి. అదే శాంతి. శాంతి మూడు రకాలు .

1. బ్రహ్మానిర్వాణము: బీనిలో మనస్సు తన వికారాలన్నింటినీ విడిచి ఆత్మస్వరూపంలో మాత్రమే నిలకడగా వుంటుంది. ఇది మనస్సు యొక్క ఉత్తమమైన శాంతి.

2. శుద్ధసత్యము: బుద్ధి మాత్రం ఆత్మానుభూతి పరంపరలో ప్రవహిస్తూవుంటుంది. ఇది మధ్యమ శాంతి.

3. మిత్రసత్యము : సర్వవేదాంతసార సంగ్రహంలో ఇలా వున్నామి -

శీల్|| విషయవాయప్యతిం త్యక్త్వా త్రవ్యేకమనుఃస్తితి|
మనసుశేతరా శాస్త్రిల్యత్ర స్తుప్తేకలక్షణా||

భావం : విషయ వ్యాపోరాలను (విషయవాంఛలను) త్యజించి మనస్సు కేవలం వేదాంతశ్రవణంలో స్థిరపడినట్లుతే ఒక విధంగా మనస్సుకు శాంతి కలుగుతుంది. ఇది మిత్రసత్యము.

15. అష్టైతుసుము : - ఇతరుల దీపోలను కనిపెట్టి మరొకలతో చెప్పడము, ఇతరులను నించించడము 'పిశునత్వము'. ఇది లేకపోవడమే అష్టైతుసుము.

16. దయాభూతేషు : : ఏదైనా ప్రాణి బాధపడడం చూసి నిస్యార్థంగా వీలైనన్ని విధాలుగా ఆ ప్రాణి బాధను పోగొట్టడము, దానికి సుఖాన్ని కలిగించడము, ఈ అభిప్రాయము కలిగిపుండి, ఈ ప్రయత్నము చేయడము 'భూతదయ' అని చెప్పబడుతుంది. ఇది దయాలక్షణము.

శీల్|| ప్రాణా యధాల్త్వనో ఇభేష్టో భూతానామపి తే తథా
అత్యాపమ్యేన భూతానాం దయాం కుర్చుస్తి సాధవః ||

భావం : తనకు తన ప్రాణాలు తీపి. ఇతరులకు వారి ప్రాణాలు వారికి తీపి. ఇలాగే తన దుఃఖములాంటిదే ఇతర జీవుల దుఃఖమని తెలిసి సాధువులు ప్రాణుల మీద దయ కలిగిపుంచారు.

దయ యొక్క ప్రాముఖ్యత ఇలా వివరించబడింది.

శీల్|| యస్మిష్టర్యే దయా నాస్తి స ధర్మః దూషితో మతః
దయాం వినా స విజ్ఞాసం స ధర్మో జ్ఞానమేవ చ ||
(స్కుంద పురాణం)

భావం :- ఏ మతంలో హ్రింస ప్రధానమైనది కావడం (వలన) దయ వుండడి ఆ మతము దీప్త భూయిష్టము (దీపపూరితమైనబి). దయలేనిదే మనుషులకు విజ్ఞానము, ధర్మము, పరమాత్మజ్ఞానము కలుగదు. - సచేషిం

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

మా నష్టడు ఏ ఆనందం కోసం తపిస్తూ వివిధ మార్గాల ద్వారా ఆ ఆనందాన్ని అందుకోవాలని జీవితమంతా ప్రయత్నిస్తుంటాడో, ఆ ఆనందం ఎలా లభిస్తుందో తెలియజెప్పటానికి మనలను దానిని అందుకొనేందుకు మార్గనిర్దేశం చేయటానికి భగవంతుడు మహాత్ముల రూపంలో అవతరిస్తాడు. అలాంటి మహాత్మురూలే శ్రీ మాతా ఆనందమయి.

మధులుబ్బో యథాభ్యంగస
పుష్టైత్ పుష్టైంతరం త్రజేత్ ।
జ్ఞానలుభ్యస్తభా తిష్ఠై
గురోర్భుర్ఫంతరం త్రజేత్ ॥

అన్న గీతావాక్యమసారం మహాత్ములుగా అవతరించిన వారందరూ మనకంబించిన అమృతోపదేశాలు ఏమిటో వాటిని తెలుసుకొనటం ముందుగా మన కర్తృవ్యం. జీవితంలో ముందుకు సాగటానికి ఆనందమయి అమ్మ మానవశికి చేసిన బోధలు ఎంతో అద్భుతంగా వుంటాయి.

ఆ విలువైన బోధలను

తెలుసుకొని, మననం చేసుకొని మోక్షమార్గానికి సోపానాలయిన ఆ ఉపదేశాలను ఆచరణలో పెట్టుకొని తలంచటానికి ప్రయత్నిశ్శాం. బ్రహ్మసందాన్సుందుకొందాం.

శ్రీమాతా ఆనందమయి ఆధ్యాత్మిక సందేశాలను తెలుసుకొనే ముందు ఆమె జన్మ వృత్తాంతం, జీవిత గమనం గురించి కొంతవరకు తెలుసుకొనటం ఆవశ్యకం. ఆనందమయి మాత బింగ్లాదేవ్ లోని త్రిపుర జిల్లాలోని వాడా అనే ర్మామంలో వైశాఖ బహుళ చవితి బుధవారం అనగా, 30-4-1896 వ తేది రాత్రి 3 గంటలకు జన్మించారు.

అమ్మ తండ్రి శ్రీ విపిన్ విహారీ భట్టాచార్యగారి వ్యక్తిత్వం ఎంతో విశిష్టంగా వుండేది. ఆయన లౌకిక విషయాలపట్ల నిల్చిపులుగా వుండేవారు. అమ్మ జన్మించక ముందు ఆయన ఉద్దీఘార్థం దూర ప్రాంతానికి వెళ్ళారు. అక్కడ కొచ్చి రోజులు మాత్రమే ఉద్దీఘం చేసి, ఆతర్వాత ఉద్దీఘం వచిలిపెట్టి తీవ్ర వైరాగ్యభావంతో, నిరంతర హలినాము స్నానణతో గడిపారు. తానెక్కడ వున్నటి

కుటుంబ సభ్యులకు తెలియపరచలేదు. కుటుంబ సభ్యులు ఆయన కోసం వెదకి వెదకి 3 సం||ల తర్వాత ఆయన జాడను తెలుసుకొని ఎలాగో నచ్చజెప్పి, బలవంతంగా ఆయనను యింటికి తీసుకొని రావటం జరిగింది.

“ఈ శలీరం ఆవిర్భవించటానికి ముందు తండ్రిగారు గృహాన్ని విడచి దైవధ్యాసలో గడిపారు. అటువంటి వైరాగ్య భావం నుండి యి శలీరం వచ్చింది” అంటూ మాటల సందర్భంలో అమ్మ అప్పుడప్పుడూ చెబుతుండేవారు.

సనాతన సంప్రదాయబద్ధమైన కుటుంబంలో జన్మించారు శ్రీ విపిన్ విహారీ భట్టాచార్య. వీరి పూర్తికులలో ఎంతోమంచి యోగులు, జ్ఞానులు, సర్వసంగ పరిత్యాగులు వున్నారు. అటువంటి ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక భావనలతో నిండిన పుణ్యపురుషులు జన్మించిన వంశంలో శ్రీశ్రీమాతా ఆనందమయి ఆవశ్యకం జరిగింది.

అమ్మ జన్మించినపుడు అందరి పిల్లల వలె ఏడ్పలేదట!

“నేనెందుకేడుస్తాను? నేనప్పుడు కిటికీలో నుండి మామిడి చెట్టును చూస్తున్నాను” అని అమ్మ నవ్వుతూ చెప్పేవారు. అమ్మను ఆమె తల్లి ప్రతిరోజూ తులసిపాదులో కొంతనేపు పడుకోబెట్టే వారటా అమ్మకు ఒకటిన్నర సంవత్సరం వయస్సు వచ్చేపరకు ఆమె అలా చేసేవారట. అమ్మకు నడవటం వచ్చిన తర్వాత తనకై తనే కొంతనేపు తులసిపాదులో దొర్ల వస్తుండేవారట.

బాల్యంలో అమ్మ ఎప్పుడూ నవ్వుముఖంతో అందరితో చనువుగా మెలుగుతుండేవారు. ఇరుగు పారుగున వుండే హిందువులతోను, ముస్లిములతోను కుల, మత భేద విచక్షణ లేకుండా ప్రతివారితో స్నేహం చేసేవారు. చూచినవారందరూ అమ్మను దగ్గరికితీసి లాలిస్తుండేవారు. వారంతా అమ్మపై వల్లమాలిన ప్రేమతో ఒక్కక్షణం కూడా కాలు కీంద పెట్టినిప్పుకుండా ఎవరో ఒకరు ఎత్తుకోవటమో, ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకొనటమో చేస్తుండేవారు. అమ్మకు అన్నప్రాశన అయిన తర్వాత యితర కులాల వాళ్ళను తాకితే స్నానం చేయాలనీ, కనుక ఎవరి వద్దకూ వెళ్ళవద్దని అమ్మ నాయనమ్మగారు అమ్మతో చెప్పేవారట. కానీ అమ్మకు ఆ కులమత భేద బావన వుంటేగా! అందరి వద్దకు వెళ్లానే వుండేవారు అమ్మ!

బాల్యంలో అమ్మ చాలా కొచ్చికాలం మాత్రమే పారశాలకు వెళ్ళారు. ఉపాధ్యాయుడు చెప్పే పారాలన్నీ ఒక్కసాలి విని తిలిగి అవస్తీ ఒక్క తప్పు కూడా లేకుండా ఒప్పజెప్పటం చూచి అందరూ ఆశ్చర్యపోయేవారు. అమ్మ ఏకసంధార్మాహి అని గుల్తించి అందరూ ఆమె నెంతో మెచ్చుకొంటుండేవారు.

అమ్మ తల్లిదండ్రులు అతి సాధారణ

మధ్యతరగతి కుటుంబం. అయినప్పటికీ అమ్మ తల్లిదండ్రుల ప్రేమానురాగాలతో కష్టమనేబి తెలియకుండా పెలగారు. అమ్మ పుట్టిన తర్వాత జన్మించిన ముగ్గురు బిడ్డలు చనిపోయిన బాధతో తల్లి దుఃఖస్తుంటే, అటి చూచి అమ్మ ఎంత పెద్దగా ఏద్దేవారంటే, అటి భరించలేక తల్లి తను ఏడవటం మానివేయవలసి వచ్చేది. అలా అమ్మ తన తల్లిని ఏడవచిచ్చేవారు కాదు.

చాలా చిన్న వయస్సులోనే అమ్మ సర్వజ్ఞరాలివలె మాట్లాడేవారు. ఒకసాల మాటల సందర్భంలో తల్లితో “అమ్మ నేను పుట్టినప్పుడు పదమూడవ రోజున మన యింటికి శ్రీనందన చక్రవర్తి నన్ను చూడటానికి వచ్చారు కదూ?” అన్నారు. అటి చిన్న తల్లి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. ఆరోజు తమ బంధువు అయిన తమ యింటికి వచ్చిన విషయం తనకే గుర్తులేదు. అంత పసిపిల్ల ఎలా ఆ విషయాన్ని చెప్పగలిగిందో అమెకు అర్థంకాలేదు. అలా కొన్ని సందర్భాలలో అమ్మ ప్రవర్తనను చూచిన తల్లి విదుముఖి దేవి తన కుమార్తెను అసాధారణ వ్యక్తిగా గుల్తించటం జిగించి.

బాల్యంలో భోజన సమయంలో అమ్మ దృష్టి భోజనంపైన వుండక పరధ్యానంగా వుండటం చూసి, తల్లి “అన్నం ముందు కూర్చుని తినకుండా పైకి చూస్తావెందుకు?” అని కోప్పడుతుంటే అమ్మ ఏమీ చెప్పక మౌనం పహించేవారు. ఆ తర్వాత కొంతనేపటికి అనేవారట “నేను ఆకాశంలో ఎంతమంచి దేవతలు వస్తూ పోతూవున్నారో చూస్తున్నాను!” అని.

బాల్యంలోనే ఆమెకు తరచు సమాధి స్థితి కలుగు తుండేది. ఎక్కడో

దూరాన దైవ సంకీర్తన వినబడితే యింట్లోనే వున్న అమ్మ నిద్ర వంటి స్థితిలో పడిపోయేవారు. ఒకసాల మూడు సంవత్సరాల వయస్సున్న అమ్మను తీసుకుని విదుముఖి దేవి ప్రక్కయింట్లో జరుగుతున్న దైవభజనకు వెళ్ళారు. భజన విని సమాధి స్థితిలోకి వెళ్న అమ్మను చూచి, “నిద్ర పోతావేం? భజన విను” అంటూ తల్లి ఎంతగా మేలుకొలుప ప్రయత్నించినా అమ్మ లేవలేదు. అలా తరచూ జరుగుతుండేబి. మాటల సందర్భంలో అమ్మ చెపుతుంటారు, “ఇప్పుడు భజన సమయంలో ఎలాంటి స్థితి వస్తున్నదో అదే చిన్నతనంలో కూడా వచ్చేది. అయితే వ్యక్తమపటానికి అటి తగిన సమయం కాదు కనుక గుప్తంగా వుండిపోయింది. ఆ సమయంలో శలీరం ఒక అసాధారణ స్థితిలో వుండటం వలన అమ్మ నాన్నలకు, మరెప్పలికీ కూడ అటి సమాధి స్థితి అని తెలియదు. నా మనసులో కూడ ఎవరికి తెలియకూడదని అనిపించేబి.

బాల్యంలో అమ్మ తమ నాయనమ్మగాలి అక్కగాలి వెంట ‘చావలా’ అనే పూళోని శివాలయానికి వెళ్ళారు. అక్కడ అమ్మ ఒక చీటి కూర్చుని చూస్తుంటే సమీపంలోని చెఱువులో శివుడు అటూ యటూ తిరుగుతూ అమెకు దర్శన మిచ్చారట. శివుడు ఆ చెఱువులో ఆటలాడుతూ కన్నించారట! ఆ శివాలయం ప్రత్యేకత ఏమంటే ఆ స్వామి గుడిలో వుండక అటూయటూ సంచలిస్తుంటారసి అందుకే ఆయనను ‘జంగమ శివుడు’ అని అంటారని చెపుతారు.

- సచేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

మార్గదర్శక

శ్రీ సూర్యప్రకాశ్

(విద్యానగర కాలేజీలో లెక్చరర్ గా పనిచేసిన వీరు "ఎంతో మేధాసంపన్మలైన మాస్టరుగాలతో నా పూర్వజన్మ పుణ్య ఘలితంగా కలిగిన ఎన్నో సంవత్సరాల సాంగత్యంలో నా జీవితం పునీతమయిందన్న ఆనందాన్ని, నా అదృష్టాన్ని ఏమని వ్యాపించగలను?" అంటూ వాలతో గల అనుబంధాన్ని గురు బంధువులతో పంచుకున్నారు.)

సాంయిబాబా పక్షపత్రిక గురుంచి శ్రమించారు. ప్రచురణ కోసం నిల్చిరామంగా కృషి చేస్తుంటే చూచి, "ఎందుకు సార్ పుస్తకాలు, ప్రింటింగ్ ప్రైస్ అవస్థ మనకెందుకు. మీరొకచోట స్థిరంగా పుంటే మేమంతా సేవచేసుకుంటాం" అనిఅంటే, "ఇది నా జీవితాశయం" అని అన్నారు. ఒక మ్యాగజైన్ నిర్వహిస్తూ, దాని ద్వారా భక్తులలో మానసిక పరివర్తన తీసుకొచ్చే దాని కంటే మించిన సాధన ఇంకేచీ లేదు అన్న పట్టుదలతో 'సాయిబా' పక్షపత్రికను మొదలెట్టారు. ఆయన కూడా ఒక కాల్యుకుడిగా పనిచేశారు. పత్రికకు ఆట్టికల్స్ రాసేవారు. పూర్వులు బిద్దించారు. "ఎలా మెంబల్వ్ ని పెంచాలి?" అని ఆలోచించేవారు. అందుకై ప్రయత్నించేవారు. బాబా సిద్ధాంతాలను, మనస్తత్త్వాన్ని, లీలలను

అందలికీ ఎలా అందించాలి అన్న ధ్యాన తప్పించే మరోటి వుండేబి కాదు. యాభై సంవత్సరాలలో రెండు వందల సంవత్సరాలకు సలపడా మెటీలయల్ ని రెడ్డిచేసి పెట్టి పుంచారు. ఆ జ్ఞాన సంపత్తిని ఉపయోగ పెట్టుకోవటమన్నట మనం తేల్చుకోవాలి. ఆయన మనకంచిన ర్థంధావళిని జార్తుగా చదువుకొని మనం ముక్కి పొందడమే గాక ప్రజలకు అందించగల్గాలి. వార్తాలాపం కూడా చదవమని భక్తులను ఎంతో ప్రాత్మపొంచేవారు. లౌకికంగా నిత్యం వచ్చే ప్రశ్నలకు జవాబులు, ఎదురయ్యే ఎన్నో సమస్యలకు పరిప్ారాలు అందులో లభిస్తాయి.

మాస్టర్ గారు సమాధి అయిన తర్వాత కూడా సశరీరంగా కన్నించి అనుభవాలిచ్చారు. ఎవరి లీలలు

వాళ్ళాలి. ఎవరి అనుభవాలు వాళ్ళాలి. అయినా ఇక్కడ ముఖ్యమయిన విషయమేమిటంటే యిప్పటికీ కూడా అంటే ఆయన సమాధి అయిన తర్వాత కూడా ఆయన తన సమాధి నుండి ఏ భక్తుడు ఏం చేస్తున్నాడు? ఏ భక్తుడి మానసిక స్థితి ఎలా వుంది? అని పలశీలిస్తున్న వుంటారు. మనల్ని పరీక్షిస్తుంటారు. నిత్య జీవితంలో ఎవరి కార్యక్రమాలు వారికుంటాయి. గృహస్థ జీవితం గడువుకుంటూ మన కర్తవ్యాన్ని మనం చేసుకుంటూ మిగిలిన టైమ్ దగ్గర వుండే దేవాలయాల్లో నాలు హరతులకు (అంటే సుమారు రెండు గంటలు) హజరవ్వాలి. అంటే సుమారు రోజుకు రెండు గంటలు బాబాగాలకి కేటాయించటానికి పెద్దగా యిబ్బించి వుండడు. మనమేమిటంటే బద్దకం వల్ల మన ఎక్కువైన్ ని

మనమే వెతుక్కుంటాం. ఇవాళ తలనొప్పిగా పుండి వెళ్లేను. పిండి వంటలు చేయాలి, చుట్టూలోచ్చారు అని, ఏవేవో కారణాలు చెప్పుకుంటాం. అలాగాకుండా మనం మానసికంగా ప్రిపేర్ అవాలి. అప్పుడు జిలగే మానసిక సంఘర్షణ వల్ల మన బద్ధకాస్ని అభిగమించితే తప్పకుండా హోరతులకు అటెండ్ అవగలం. అందులో సందేహం లేదు. ఎందుకు యింత నిస్సందేహంగా చెప్పగలనంటే, నేను స్వాతంత్ర్యాగా మహాబద్ధకస్తుడిని. అలాంటి వాడిని మాస్టర్ గాలి సన్నిభి కొచ్చిన తర్వాత ప్రాద్ధనే లేవటం, స్నానం చేయటం, బాబా మంబిరానికెళ్లటం, బాబా సేవ చేసుకోవటం, బాబా హోరతులు కొంత మంచికి నేర్చించటం, అక్కడ జిరగవలసిన కార్యక్రమాలు చూడటం గత 15 సంవత్సరాలుగా చేస్తున్నానంటే కేవలం యిచి మాస్టరుగాలిచ్చిన ఇన్-స్పిరేషన్, ఆదేశించిన కార్యక్రమం. మాస్టరుగాలికి నేనిచ్చిన మాట కూడా అదే. ఇక్కడ బాబా మంబిరంలో భిపం వెలిగేటట్లు చూస్తానని మాస్టర్ గాలికి మాటిచ్చాను. అందుకే నేను ఒంగోలుకు కూడా వెళ్లటం లేదు. నా గృహ కార్యక్రమాలు కూడా తగ్గించేసుకున్నాను. ఎందుకంటే వారు యిచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సంపదని నిలబెట్టుకోవాలి. దానికి మార్గం గురుచరిత్ర, సాయిబాబా చరిత్ర. ఈ రెండూ సూర్యచంద్రుల్లాంటివని ఆయన ఎప్పుడో చెప్పి వున్నారు. మార్చి మార్చి రెండూ చదువుతూంటే యాంత్రీకరితాపోయి అందులో ఎప్పటికప్పుడు కొత్తదనం కన్నిస్తునే వుంటుంది. కొత్త వివరణ దొరుకుతూనే వుంటుంది. భజనలు, పారాయణ ఒక

ఎత్తు, ఆచరణ ఇంకో ఎత్తు. ఏదైనా చెప్పేదాని కంటే చేసేటి ఎక్కువ వుండాలి. ఒకసాల సాయి కళ్ళ లో చేలినామంటే, ఇక వెనుతిలిగేటి లేదు. ఎందుకంటే ఆయన అన్నిరకాల సాయం చేస్తానన్నారు. ఆ తర్వాత ఆయనని ముఖపోతాం అటీ అక్కడ జిలగే పొరపాటు. సాయి పాటిటో పెట్టుకొని భజన చేయటం కాదు. మాస్టర్ గాలి ప్రపంచాలను మనం ఎంత వరకు ప్రజలలోకి తీసుకెళ్ళగల్గత్తున్నామన్నది ముఖ్యం. మాస్టర్ గాలి మెనేజెన్ లి, సేయింగ్స్ లి, ఇంగ్లీషులో అంబిస్ట్ యింకా వాలి మెనేజ్ ఎక్కువ మంచికి ప్రైవెట్ అపుతుంది. అందువల్ల నాదగ్గర కొచ్చిన భక్తులకు వారికి కావలసిన వివరణలు ఇస్తునే వున్నాను. సాధకునిలో ముందు మానసిక పరివర్తన రావాలి. ఆ పరివర్తన రావాలంటే సత్యంగం, భజన, పారాయణ మంచి రూట్, అని తప్పక చేయాలి. అయితే ఆ మార్పు, ఆ పరివర్తన వల్ల “నేను గురువునే, నేను మాస్టర్ గారంతటి వాడినయ్యాను. వాలి కంటే పెలిగిపోయాను అని అహంకరించకూడదు.” ఎందుకంటే మాస్టర్ గారు సిద్ధుడైనప్పటికి సాధకునివలె ప్రకటమయ్యారు. మాస్టర్ గారు యోగముద్రలు వేయటం నేను ప్రత్యక్షంగా చూశాను. వారు యోగసిద్ధులు. కానీ ఆయన ఎప్పుడూ బయట పడలేదు. ఒక స్థాయికి సాధన చేస్తే ఎన్నో సిద్ధులు వస్తాయి. కానీ అహంకరిస్తే అక్కడితో పడిపోతాడు. అటి దాటి వెళ్ళగలగాలి. అందుచేత ఈ సాయియాత్రలో ఎవరి సాధన వారిది. అందువల్ల ఎవరి సాధనైనా వాలి సంకల్ప బలం మీద, నిష్ఠ సబూలీ

మీద ఆధారపడుంది.

మాస్టర్ గాలి దగ్గర కెళ్ళక మునుపు 34 సంవత్సరముల వరకు ఎప్పుడూ సినిమాలు చూస్తూ, నవలలు చదువుతూ లౌకిక కార్యక్రమాలలో వేష్టి చేశాను. 9 గంటలకి లేచేవాణ్ణి. వాలితో పరిచయం కలిన తర్వాత వారు నాకు కొత్త జీవితాన్ని పుసాధించారు. వాలి సంపర్కం వల్ల మన ధృక్షధమే మాలిపోతుంది. మన దైనందిన జీవితాన్ని ఎంత బాగా మలచుకోగలమన్నది ముఖ్యమౌతుంది. మాస్టర్ గారు చెప్పాండేవారు: “జీవితంలో ఎక్కువ భాగం లౌకికంగానే గడిపేస్తాంటాము. అందువల్ల ఉద్యోగస్తూలైన మనం పదిహేనురోజులు గాని, మండలం గాని (40 రోజులు గాని) ఒక దేవాలయానికిళ్ళి ఇరవైనాల్లు గంటలు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో, ఆధ్యాత్మిక చింతనలో గడిపేలా చూడండి. అలా చేస్తే సంవత్సరానికి సరిపడా ఫలితం దక్కుతుంది” అని. ఇందుకే మేము మాస్టరుగారు శారీరకంగా కష్టపడి నేవ చేసిన మంచిరంలోనే సాధకులు వచ్చి సాధన చేసుకునేందుకు ఏర్పాట్లు చేసున్నాం. ఎవరైనా సాధకులు వచ్చి సాధన చేసుకునేందుకు రూములు, భోజనాలు ఏర్పాట్లు చేసున్నాం. ఎవరైనా సరే వచ్చి నాలుగైదు రోజులుండి బింబించి బయటకేళ్ళ అవసరం లేకుండా ఇరవై నాలుగంటలు పూర్తి సాధన చేసుకునేందుకు ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఎవరైనా రావచ్చు, సాధన చేసుకోవచ్చు. ఆ విధంగా మీనన్ గారు వచ్చి ఒక సంవత్సరం పుండి బాబా చరిత్ర, గురుచరిత్ర మళ్ళీయాత్రలో ప్రాసి అమ్మగాలికి

సమర్పించుకున్నారు. వారికి మేము బాగా సహకరించాం. విద్యానగర్ మంబిరానికి ఇంకో విశిష్టత ఏమిటంటే యిక్కడ జనాకర్షణ తక్కువ. ఆధ్యాత్మిక చింతన పుండి బయటకు ప్రకటన కాకుండా పుండాలనుకున్నవారు ఇక్కడకు వస్తారు. It is more a spiritual centre then a physical centre. భక్తులకు యిదే మా ఆహ్వానం. ఎవరైతే శ్రద్ధగా సాయి సాధన చేసుకోదల్చుకున్నారో వారు రావచ్చు. సాధన చేసుకోవచ్చు. వారిక్కావాల్చిన బుక్కుతో సహా అన్ని సాకర్మాలు యిస్తాం. అలా వచ్చి శైయిన్ లిషైవ్ చేసుకోవచ్చు. ఎందుకంటే మాస్టార్ గాలిక్కడ వారి ఆధ్యాత్మిక శక్తిని నిక్షిప్తం చేశారు. ఈ మంబిర నిర్మాణ సమయంలో ఆరు అడుగుల లోతు పునాదులలో కెళ్ళి సాయి చరిత్ర, గురుచరిత్ర పారాయణ చేసేవారు. ఇతరులచే చేయించేవారు. ఆయన యిసుక మోసేవారు. సీళ్ళు కొట్టేవారు. సీటికి మోటరున్నా మోటర్ చేత పెట్టించేవారు కాదు. ఎందుకంటే మోటర్ వేసే సీ సేవ ఏముంది? అందుకనే కలిచేడు సుబ్బరామయ్య చేత సీళ్ళు తోడి పోయించేవారు. అందులో మన శాఖలక శమ పుంటుంబి. అటీ సేవ అంటే అతను వారు చెప్పిందాన్ని మనసా, వాచా, కర్మణా ఆచరించేవారు. ఈ స్థాయి వారు చాలా తక్కువ మంది కన్నిస్తారు ఎందుకంటే వారు చెప్పిందంతా వింటాము, కానీ ఆచరించము. కొంతమంది మాస్టార్ గాలి శిష్యులే తర్వాత గురువులై ఎవరి కొట్టు వారు పెట్టుకోటం చాలా శోచనీయం. గురువులు అవ్యాలని మాత్రం ప్రయత్నించవద్దు. ఆవస్తి రాంగ్ రూట్స్. అది సత్పుంపుదాయం కాదు.

సాయి పరమ గురువు. మాస్టార్ గారు మనకు ప్రత్యక్ష గురువు. వారి పుస్తకాలు, ప్రవచనాలు, క్యాసెట్స్ మనకున్నాయి. అవి మనకు మార్గదర్శకాలు. అవి మనకెలాంటి ప్రాభుమ్స్ వచ్చినా సాంల్యాషణిస్తాయి. అందులో డోట్ లేదు. అందువల్ల ఎక్కడికి పరుగెత్త వద్దు. అక్కడ ఆ మహాత్ముడున్నాడని, యిక్కడ ఈ మహాత్ముడున్నాడని పరుగులు అనవసరం. అలాంటి వారిలో 99.9% కల్పిసురుకే. మిగిలిన 0.1 శాతం వారిని మనం గుర్తించటం కష్టం. ఎందుకంటే వారు లోకికంగా ప్రకటన కారు. అయితే దీనికి మార్గమేమిటయ్యా అంటే గురుచరిత్ర, సాయిచరిత్ర నిత్య పారాయణే. ఇవి మనకు మహాశీలులు డఫెనెట్ గా ఎక్కడ పున్నారో అక్కడికి తీసుకెళ్ళాయి. ఎవరి మానసిక స్థితిని బట్టి వారికి తగిన పనులు చెప్పేవారు. కొంతమందిని ప్రసంగాలు చెయ్యమని, కొంతమందిని ర్ఘావ్ యాక్షివిటీస్ చెయ్యమని, కొంతమందిని టైలిలంగ్ చెయ్యమని, కొంతమందిని హోమియో వైద్యం అంబించమని చెప్పారు. ఆయన నాక్కడా ఒక పని యిచ్చి పున్నారు. ఇక్కడి దేవాలయాన్ని ఈ కరుణాలయాన్ని చూసుకోమన్నారు. నా పర్వనల్ యాక్షివిటీస్ ని కూడా కట్ చేసుకుని దాని మీదే కాస్పన్-టైట్ చేస్తానని మాట యిచ్చి పున్నాను. ఇక్కడ ప్రతి రీజు దీపం పెట్టటం, నైవేద్యం పెట్టటం, సాధకులకు సాకర్మాలు చూపించటం ఇటీ నా పని. అందుకే నేను విద్యానగర్ దాటి బయటకు రాను. ఇవి చేసుకుంటే చాలు అంతకు మించిన ఆశీర్వచనం ఇంకొకటి లేదు.

మాస్టార్ గారు ఒకసారి లిల్కింగ్ గా పడుకుని పేపర్ చూస్తున్నారు.

అప్పుడెందుకో అన్నారు: “నేను చేయవలసినదంతా చేశాను. ఇక నేను చేసేందుకు ఏమీ లేదు” అన్నారు. నిజమే ఆయన చెప్పాల్చినదంతా చెప్పేరు. ఆయన చెప్పింది పుక్కిటి పురాణం కాదు. మెట్ట వేదాంతమూ కాదు. స్వశాన వైరాగ్యం కాదు. మనిషి మనీషిగా తయారుకావాలంటే తలక్కిందులుగా తపస్సు చేయనక్కరేదు. ఇల్లు, వాకిలి వదిలి, చెట్టు పుట్టు పట్టుకొని అడవుల వెంట పడవసరం లేదు. మనం సమాజంలో పుంటుానే మన బలహీనతలను సలయైన యోచనతో గుర్తించి వాటిని సద్గురు నీడలో చక్కబిడ్డుకొని సాటిపాలి బాగుకు ఉపయోగపడుతూ మనల్ని మనం సంస్కరించుకుంటూ పుండాలి. ఇతరుల సుద్గులించుటకై కావాల్చిన శక్తి సామర్థ్యాలను, ఆచరణ వేదాంతాన్ని, విజ్ఞానాన్ని మాస్టారు తన రచనల నిండా గుప్యించారు. తమ ప్రసంగాలలో గుబాళింపచేసారు. వారు మనకు చెప్పటమే గాక స్వయంగా తామాచరించి చూపారు. కనుకనే వారు మన సద్గురువు. వారు నిరంతరం భక్తులకు ఆధ్యాత్మికతను బోధిస్తూ తమ జీవితాన్నంతా సాయి భక్తులకే ధారపోశారు. కొంతమంది వారి చుట్టూ చేఱన భక్తులను చూసి “ఏమిటండీ ఈ చిల్ల పెంకులను తెచ్చారు. వీళ్ళకు కూడా మీరు ఆధ్యాత్మికతను బోధిస్తూన్నారు?” అని హేళనగా అంటే “బీలికే బోధించాల్చించి. అన్ని తెలిసిన వారికి బోధించాల్చిన అవసరము లేదు” అనేవారు. అటువంటి బోధనాదక్కడు, కరుణామయుడైన మన మాస్టార్ గాలికి నమస్కరిస్తూ శైలపు.

కృష్ణహస్తి జగేశ్వర్ భట్ట

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

శ్రీ సాయి దర్శారులో బాగా చదువుకున్నవాళ్ళు, పండితులు - నానాసాహాబ్ చందోర్జుర్, తాత్యాసాహాబ్ నూల్జుర్, కాకా మహోజని, జగేశ్వర్ భట్ట పంటి వారెందరో పుండేవారు. వీరలో శ్రీకృష్ణశాస్త్రి జగేశ్వర్ భట్ట గూడ ఒకరు. ఇతడు నాగపూర్ జిల్లాలోని బోలీ రామస్థడు. 1854లో జన్మించి ఎక్కువకాలం నాగపూర్ లో పున్నాడు. కొంతకాలం స్వాల్ అకొంట్స్ శాఖలో పనిచేస్తూ 1910లో మనదేశ స్వరాజ్యం కోసం గాంధిగారు ప్రారంభించిన సహాయ నిరాకరణోద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. తర్వాత కొంతకాలం వ్యవసాయం చేసేవాడు. అతని భార్య మరణించడంతో అతని హృదయం ఎంతో వికలమైపోయింది. కొంతకాలానికి, అంటే 1908 శ్రావణమాసంలో ఒకరోజు యతనికొక వింతెన స్వప్నమొచ్చింది. త్రిపుండ్రాలు ధరించిన ఒక నల్లని సద్గ్ంఘ్యాంశులుడు కనిపించాడు. అతని శలీరం నిండా శ్రీ చందనమణి పున్నాది. అతని పాదాలవద్ద ఎవరో పూజ చేసినట్లు పూలు పున్నాయి. అతడు భిమ్మునికొక వార్తాపత్రిక చూపించాడు. దానిమీద ‘సచ్చిదానంద’ అని పెద్ద అఙ్కరాలతో ప్రాసిపున్నాది. భిమ్ముడంచి చదవగానే

మరొక్కుసాల పేపరు చూపి, దాని పైనున్నది చదవమన్నాడు. దానిమీద “మంత్ర వ-శికావా” (“ఇంద్ర చూసిన జైసచ్చిదానంద, అనే మంత్రం నేర్చుకో”) అని ప్రాసిపున్నాది. దాని అర్థమేమని అడిగేలోపల ఆ వ్యక్తి కనిపించలేదు. కొచ్చిరోజుల తర్వాత గణపతి ఉపాసకుడైన ఒక సాధువు బోలీ రామానికి వచ్చాడు. ఆయన భిమ్ముని కొచ్చిన స్వప్నం గులంచి విని అతనికి గురువు సచ్చిదానంద స్వరూపానికి మారుపేరు అనదగిన స్వామియని, ఆయనే అలా స్వప్నదర్శనమిచ్చి ‘వ-శికావా’ - అనే మంత్రముపదేశించి యుండవచ్చుననీ చెప్పాడు.

మరింత కొంతకాలం తర్వాత అతడు దాదా సాహాబ్ ఖాపర్డేలో కలిసి శ్రీ సాయిబాబాను దల్చించాడు. అతణ్ణి చూస్తానే సాయి చిన్నగా నష్టము తమ చేతులు జోడించి, “జై సచ్చిదానంద!” అన్నారు. ఆ మాట వినగానే భిమ్ముడు మొదట నివ్వేరబోయాడు. ఆనాడు తనకు స్వప్న దర్శనమిచ్చినది సాయిబాబానేమో ననుకున్నాడు. కాని సాయిరూపం ముస్లింవలె పున్నాది; తనకు స్వప్న దర్శనమిచ్చిన సాధువు వైప్పువుడు. ఆ బేదభావం వల్లనే అతడెప్పుడూ సాయిబాబా పాదతీర్థం తీసుకునేవాడు గాదు. సాయి పాగపీల్చి

అంబించిన చిలుము గొట్టము, వాలి పాదతీర్థము ఎందరో ఆచారపంతులైన భూహృషిమలుగూడ తీసుకునేవారు. కాని ఇతని భావమెలగిన సాయి యతనికి మాత్రం చిలుమునిచ్చేపారుగాదు.

సాయి అహల్మశలూ కూర్చొనే గోనెపట్టా కొన్నాళ్ళకు చీకిపోతుండేబి. భక్తులు అప్పుడొక కొత్తపట్టా ఆయనకు ఆసనంగా వేసి పాతది తీసివేస్తుండేవారు. ఒకసాలి సాయి కూర్చొనే గోనెపట్టా పాతదై చినిగిపోయింది. ఒకరోజు బాబా లెండీకి వెళ్ళిన సమయంలో చూచి, ఒక భక్తుడు దానిని బైట పారవేసి, అందుకు బదులుగా కొత్త పట్టుపరువు బాబాకు ఆసనంగా వేశాడు. ఆయన తిలిగి వచ్చి చూచుకొని ఎంతో అసంతృప్తి చెందారు. ఆయన ఆ పాతపట్టాకోసం వెతుక్కుని అబి కనిపించక పోయేసలకి దానిని గులంచి అందరినీ విచాలించారు. ఆయన కెవరూ ఏమీ చెప్పకపోయేసలకి ఆయన ఉర్గులై ఆ పట్లు పరుపును ధునిలో పారవేసి అందరినీ తిట్టిపోయనారంభించారు. చివరకు భక్తులు ఆ పాతపట్టా వేసేవరకూ ఆయన శాంతించలేదు. ఇటువంటి అనుభవం ఒకటి కృష్ణ జగేశ్వర్ భిమ్ము యలా చెప్పారు;

“ఒకరోజు బాబా కూర్చొండే పాత

గోనెపట్టు తీసివేసి, కొత్త ఆసనం వేయమని నన్ను కింగారు. కాని నేనలా చేయలేదు. ఆరతి ఆయ్యాక భక్తులందరూ అక్కడ నుంచొని పుండగా, ‘పాత ఆసనం తీసివేసి, కొత్తచి వేయమంటారా?’ అని బాబాను సైగలద్వారా అడిగాను. ఆయనఅలానే చేయమని సైగలతోనే నాకు సూచించారు. ఆ విషయం నేను దాదాసాహేబ్ కు చెప్పగానే అతడు వెంటనే కొత్త పట్టవేసి పాతలి పారవేశాడు. అప్పుడు బాబా కొబ్బినేపు చిలిం త్రాగి, దానిని నాకంబించి త్రాగమని ఆదేశించారు. నేను పాగ పీల్చి మళ్ళీ సాయి కంబించాను. దానిని తీసుకుంటూ ఆయన, “మేము సర్వత్తా సంచలిస్తున్నాము, బొంబాయి, పూణీ, సత్యారా, నాగపూర్ మొ॥న నగరాలశ్నీ రామమయమలే. తెలిసిందా మిత్రమా?” అన్నారు. మళ్ళీ కొబ్బి నిమిషాలుండి ఆయన అకస్మాత్తుగా “సీవేదైనా నాకు పెట్టుకుండా ఎప్పుడూ ఒక్కడవే తింటావు. కనీసం యిప్పుడైనా అయిదు లడ్డు పెట్టు!” అన్నారు”.

ఈ మాటలు భీమ్మనిలో చిత్రమైన మార్పు కలిగించాయి. తనకు స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చిన వైపువగురువే సాయిబాయని అతనికి బలంగా తోచించి. వెంటనే అచటి సేవకులను బాబా పాదతీర్థమడిగి తీసుకొని త్రాగి, బాబా పాదాలకు ప్రణమిల్లాడు. సాయి రెండు ని॥ల పాటు అతని తలపై తమ చెయ్యి పెట్టి ఆశీర్వించారు. అంతటిలో అతనికొక దివ్యమైన పారవశ్వం కలిగించి.

తర్వాత భీమ్మడు వసతి గృహానికి చేరి, శిలిడీ ర్మామంలో తాను బాబాకు లడ్డు ఎవలిచేత చేయించాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. కాని సాయి తనను 5 లడ్డె ఎందుకు కింగారా అని ఆ రీజంతా ఆలోచిస్తున్నానే నిద్రపోయాడు. తెల్లపారగానే అతనిహృదయంలో అప్పయత్తుంగా కవితాశక్తి పెల్లుబడి పరవళ్ళు తొక్కించి. రెండు వృత్తాలు ప్రాసి పెట్టి, స్నానంచేసి మళ్ళీ సాయిని దల్చించాడు. అతనిని చూస్తునే సాయి మళ్ళీ లడ్డాల గులించి అడిగారు. వాల భావమెలిగిన భిక్షిత్ నవ్వుతూ లడ్డాలు తయారపుతున్నాయని బదులు చెప్పుడు. అటు తర్వాత సాయి ఆ విషయమేటీ మాట్లాడలేదు. మరురోజుకల్లా కృష్ణజగేశ్వర్ భీమ్మ అయిదు పాటలు ప్రాయడం పూర్తయించి. కాని అటుపైన మరొక్క చరణం గూడ ప్రాయలేకపోయాడు!

అతడు మర్మాటి ఉదయమే వాటిని సాయి చేతిలో పెట్టాడు. ఆ పాటలు పాడి తమకు వినిపించమని ఆదేశించి, శ్రీసాయి ఆ కాగితాలు అతడి చేతిలో పెట్టారు.

అతడు పాడుతున్నప్పుడు సాయి మళ్ళీ అతని తలపై చెయ్యిపుంచి ఆశీర్వించారు. వెంటనే అతని హృదయంలో మరలా స్వార్థ కలిగి; ఒక్కిక్క పాట ధారగా ప్రాసి ఆయనకు వినిపించసాగాడు. ఈ విధంగా ‘శ్రీసాయినాథ సగుభోపాసన’ అనే గ్రంథమంతా బాబా సమక్షంలో ఆయన ఆదేశంతో, ఆయన ప్రత్యేక ఆశీస్ములతో ప్రాయబడినబి! దానిని దాదాసాహేబ్ ఖాపర్డే తన స్ఫుంత ఖర్షులతో చిన్న పుస్తకంగా ముద్రించాడు. సం॥ 1923 తర్వాత నుండి శ్రీసాయిబాబా సంస్థానం (శిలిడీ) దానిని మరల మరల ముద్రిస్తూ భక్తులందజేస్తున్నబి.

భీమ్మ 1912 నుండి తన సమయం ఎక్కువగా సాయిబాబా సన్నిధిలో గడిపేవాడు. అక్కడ జిల్లె రామనవమి ఉత్సవంలో సాయి సమక్షంలో కీర్తన చేసాక అతడు గొప్ప కీర్తనకారుడుగా పేరుపొందాడు. తరువాత వానప్రస్తాత్రమం స్మీకరించి నాగపూర్ జిల్లాలోని ‘మోహపా’ అనే ర్మామంలో నిపసించాడు. ఆ కాలంలోనే అతడు ఎన్నో భక్తిపరమైన రచనలుచేసి ఆగష్ట 8, 1935న ఆ ర్మామంలో చనిపోయాడు.

శ్రీ సాయి గులించిన తన స్కూతులను భీమ్మ యిలా ప్రాశాడు: “సాయిబాబా రాత్రి చావడిలో నిఖించాక ఉదయమే మశీదుకుతిలిగివచ్చేటప్పుడు చేతిలో సటకాపట్టుకుని, ఎవలినీ ప్రత్యేకించి ఉద్దేశించకుండానే పరుషమైన మందలింపులు, మోరమైన తిట్లు కులిపిస్తుండేవారు. కాని వాలికి దగ్గరగా పుండి జాగ్రత్తగా వినేవాలికి మాత్రమే వినిపించేటట్లు - ఒక్కసాల పెద్దగా తిట్టాక, మరొకసాల మందస్వరంతో, “అల్లా అచ్చాకరేగా” అంటుండేవారు. జిందువలన ఆయన ఒక్కిక్కప్పుడు కోపించినట్లు కనిపించినా నిజానికి ఆయన హృదయమెంతో ప్రేమపూర్వితమని గుల్చించగలిగాను”.

ఈ విషయమై రామచంద్ర ఆత్మారామ్ తార్కాణ గూడ యిలా ప్రాశాడు: “సెప్పెంబరు 6, 1910న నేను సాయిని దల్చించి ఎంతో ఆనందించాను. కాని తరచుగా ఆయన కొందలిని పరుషంగా తిడతారని, ఒక్కిక్కప్పుడు కొట్టునగూడ కొడతారని విని, ఆయన సిసలైన సత్పురుషులు కారేమోనన్న శంక నన్నింకా బాధిస్తూనే వున్నది. ఆయన ఎప్పుడైనా నా సమక్షంలో ఎవలినైనా పరోక్షంగా తిట్టినా లేక కొట్టినా తక్షణమే నేను శిలిడీ విడిచి వెళ్ళిపోవాలని యిక యెన్నడూ ఆయన దర్శనానికి రాకూడదని అనుకున్నాను.

మిగతా 29వ పేజీలో

ఘ్వర్తకావుగాయి

అనుభ్వవందుడవు

శీమతి శేధేవి, ఒంగోలు

మా పుట్టినిల్లు కృష్ణజిల్లాలో నంబిగామ అనే ఊరు. నాకు 1997 లో వివాహం ఆయ్యింది. మా పెళ్ళి శుభలేఖ అచ్చు వేసేవాళ్ళు, మేము ఏమీ చెప్పుకుండానే, కార్డు మొత్తం బాబా సమాధి మంబిరంలో కూర్చున్న పోటీ అచ్చు వేసి దాని పైన వధూవరుల పేర్లు రాశారు. అప్పట్లో మా ఊరు చుట్టూపక్కల ఎక్కడా బాబా గులించి పెద్దగా తెలియదు. పెళ్ళి కార్డు చూసి మేమే ఆశ్చర్యపోయాము. తరవాత అనిపించింది, మా జీవితాలని ఆయనే నడిపిస్తున్నారన్న విషయాన్ని అప్పడే తెలియచేశారని!

మేము ప్రతి సంవత్సరం శిలిడి వెళ్ళివాళ్ళం. అప్పుడు ఒకరు సచ్చరిత ఇస్తే పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టాను. పారాయణ చేసే ప్రతిసారి భావోద్దేంకంకలిగి, పారాయణ బాగా సాగేది. తరవాత ఒంగోలులో లాయరుపేట బాబా గుడికి వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడ మాస్టరుగాల సమాధిని దల్చించుకోవడం,

అప్పటినించి లీలామృతం పారాయణ చేయడం జిలగింది.

మా పెద్దబాబుకి పచిసంవత్సరాల వయస్సుడు, జాండీస్ వచ్చింది. చాలా ప్రమాదకర పరిస్థితి ఏర్పడింది. అప్పుడు బాబాకి మొక్కకున్నాను,, ‘మా బాబు ఆరోగ్యపంతుడైతే, నా జీవితాంతం ప్రతి రీజూ, రెండు చపాతీలు మీకు సైవేద్యంగా సమిల్చిస్తాను’ అని! నెమ్మిగా వాడికి వ్యాధితగ్గముబంపట్టి కోలుకున్నాడు. నేను బాబాకి ఇచ్చిన మాట ప్రకారం చపాతీలు సమిల్చించడం, శిలిడి వెళ్ళివచ్చాక మొదలుపెడడామని అనుకున్నాను. అప్పుడు బాబా స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “వాడికి తగ్గింది కదా, రేపటినించి చపాతి చెయ్యి, దాంటీకి టమాటా పప్పు కూడా చెయ్య” అని చెప్పారు. నాకు చాలా అనందం వేసింది. ‘ఇంతకన్న నాకు ప్రత్యుష నిదర్శనం ఏంకావాలి?’ అనిపించింది. ఆరోజు మొదలు, ఈరోజువరకు బాబా దయవల్ల ప్రతిరోజు రాత్రి

రెండు చపాతీలు చేసి సమిల్చించే సేవ కొనసాగుతోంది. మా అబ్బాయికి ఇప్పుడు 23 సంవత్సరాలు!

నేను ప్రతిరోజు మధ్యాహ్నం బాబాకి భోజనం తినిపించి, సీళ్ళ తాగించి, ఒక వస్తుంతో, మూతి తుడుస్తాను. కొన్నాళ్ళు పోయాక నాకొక అనుమానం వచ్చింది. నేను ఇలా చేయడం బాబాకి తెలుస్తోందా అని! ఒకరోజొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో ద్వారకామాయిలో వుండే మెట్లలో పైమెట్లుమీద కూర్చుని, బాబా ధలించిన కప్పులు ఉత్కడానికి మూటలు కడుతున్నాను, అప్పుడు బాబా అక్కడకి వచ్చి, చిన్న గుడ్డతో మూతి తుడుచుకుని, “ఇది కూడా ఉతుకు” అని నా వైపు విసిరారు. స్వప్నం ముగిసింది. నా సేవ వారికి అందుతోందని వెంటనే నిదర్శనం ఇచ్చినందుకు నాకెంతో సంతోషం కలిగింది.

మాకు ఇద్దరు అబ్బాయిలు. ఏ శుభకార్యమైనా మాకు

శిల్డీలోనే జరుపుకోవటం అలవాటు. మా చిన్న బాబుకి అన్నప్రాసన శిల్డీలోనే జిలగించి. అయితే అక్షరాభ్యాసం ఎందుకో బాసరలో చెయ్యాలనుకున్నాము. అనుకున్నట్లుగానే బాసర ప్రయాణం అయ్యాము. కాసీ బస్సు ఆలస్యమయ్య, రాత్రి 8 గంటలయించి గుడికి చేరేసలకి. ఆ బస్సు గుడి ముందునించి కొంతదూరం వెళ్లి ఆగుతుంచి, మావారు గుడి మూనే సమయం అయిపోతుందేమోనని గుడిదగ్గర దిగి, పూజాలి వెళ్లకుండా చూస్తానని, నన్ను బస్సు స్థాప్త లో దిగి బాగ్ తీసుకుని రమ్మన్నారు. ఆ బస్సు చాలా ముందుకి వెళ్లి మలుపు తిలగి ఆగించి. అంత రాత్రి వెనక్కి నడిచి గుడి దగ్గరకి రావాలంటే ఆ చీకట్లో కొంచం భయం వేసింది. దాలి కూడా తప్పిపోయాను. అలాగే కొంచం ముందుకి వచ్చాక, ఒక 15 లేక 16 సంవత్సరముల

వయస్సు అబ్బాయిలు అక్కడ ఆడుకుంటున్నారు. అందులో ఒక అబ్బాయి “అక్కా ఇంతరాత్రి ఇంతదూరం వచ్చావేమిటి” అని పలకలించాడు. నాకు ఆ పలకలింపుకే ఎంతో ధైర్యం వచ్చింది. సాక్షాత్కు బాబానే అలా పిలిచారనిపించింది. ఆ అబ్బాయి తీసుకువచ్చి గుడిముందు వపిలి పెట్టాడు. తీరా గుడికెళ్లే, గుడి మూసేసారు. తరవాత అక్షరాభ్యాసం కూడా శిల్డీలోనే చేసాం! మా చిన్నబాబే, ఒకసాలి మేంమందరం బైటీకి వెళ్లినప్పుడు తప్పిపోయాడు. మేమంతా ఆందోళనగా వెతుకుతుంటే, ఒకతను, వాడితో మాట్లాడుతూ కనిపించాడు. అప్పుడు వాడిని తీసుకొచ్చాం. అతను కావాలనే మేము వచ్చేవరకు, వాడిని అక్కడ ఆపి వాడితో మాట్లాడిస్తున్నట్లు అనిపించింది. తరవాత కొన్నాళ్ళకి బాబా నాకు స్వప్పుం లో కనపడి

“అమ్మా ఇదిగో నీ జడ్డ” అని తెచ్చి నాకిచ్చి, ఆ రోజు రక్షించించి నేనే అన్న నిరూపణ ఇచ్చారు.

అలా ఎన్నోసార్లు మా కుటుంబాన్ని కాపాడారు. చాలా స్వప్పు దర్శనాలు ప్రసాదించారు. ఒకసాలి స్వప్పుంలో ఆయన ఉచ్చిష్టమ్ నాకు ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. ఇంకొకసాలి, “నేను ఎప్పుడూ నీచేయి విడవను” అని చెప్పారు. ఇక ఇంతకున్న భరోసా ఏం కావాలి? ఆయన మాట ఇచ్చిన ప్రకారం నా చేయి విడవకుండా కాపాడుతూనే వున్నారు.

నా ఒంట్లో ఓపిక వున్నంతకాలం ఆయన సేవ, స్వరణ నిరంతరం చేసుకునేటట్లు అనుర్ఘాంచమని వేడుకుంటూ సమస్కరించుకుంటూ వుంటాను.

జై సాయి మాష్టర్!!

ఆచార్యవాసి అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీమతి రజని, భావట్ల

పూర్వా జ్యోతి భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని బాపట్లకి వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి రజని గారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నాకు 2004 లో వివాహం అయ్యింది. ఇద్దరు అబ్బాయిలు. ఒకసారి కాలు మడతపడి పడిపోవడం వల్ల నడుముకి దెబ్బతిగిలి, వాలా నొప్పిగా పుండేది. ఆపరేషన్ చెయ్యాలన్నారు. ఇంక అప్పటినించి చాలా బాధపడుతూ, ఎప్పుడూ ఏడుస్తూ, చనిపోతానేమోనని భయపడుతూ పుండేదాన్ని. నాకు అప్పుడు 24 సం.లు. కానీ ఏమాత్రం జీవితం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా పుండేదాన్ని. అలాంటి సమయంలో యోగా చేయడం వల్ల బాధ తగ్గుతుందేమోనని, ఆ క్లాసెన్ కి వెళ్లాను. ఒక రోజు యోగా సార్, నాకు ‘మహాత్ముల ముద్దుజడ్డడు’ గ్రంథం యిచ్చి, “ఇది చదువమ్మా, సీకు బాగా ఉపయోగపడుతుంది. ఈయన నీ సమస్యని తొలగిస్తారు” అని చెప్పారు. కానీ ఇంటికి వచ్చాక ఆ గ్రంథం దేనికి సంబంధించిన అనైనా చూడకుండా పక్కన పెట్టేసాను.

తరవాత మా పక్కింటివాళ్ళు ‘సాయి మాస్టర్ సత్యంగం’

చేసుకుంటున్నాము విలిచారు. మొహమాటంతో గుమ్మం వరకు వెళ్లి వచ్చేసాను. బాబా పటం పక్కన, ఒక దంపతుల పాఠిటో కూడా వుంది. అది ఎందుకో నాకు నచ్చక వచ్చేసాను. అప్పుడు కూడా నా దగ్గర వున్న పుస్తకం లోనివారే, వీరని గుర్తుపట్టలేదు. మా ఇంటి ఎదురుగా ఒక ముస్లిం కుటుంబం పున్నారు. ఆ ఆక్క పేరు గౌషియా! తనకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారన్నా, బాబా అన్నా యెనలేని భక్తి. రోజుం నన్ను చూసి చాలా బాధపడేది. “చిన్న పిల్లలి, ఇలా తయారైపోతున్నావు, ఒకసారి శ్రీ సాయి లీలామృతం చదువు, సీలో యెంత మార్పు వస్తుందో సీకు అర్థం అపుతుంది” అని చెప్పుండేది. ఇంకా అప్పుడప్పుడూ మా ఇంటికి వచ్చి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి, ఆయన వాళ్ళకి చేసిన అద్భుతాల గురించి, చెబుతూ పుండేది. తన బిలవంతం సీద గురుపూర్ణము నాడు కోటీశ్వరరావు అంకుల్ జిలపే సత్యంగానికి వెళ్లాను. అక్కడ ఉదయం పూజ చేసాక అందరూ పళ్ళు, స్థీల్సు, గ్రంథాలు, వస్తూలు బాబా, మాస్టరు గార్లకి సమల్చించుకుంటారు. అదే

రోజు సాయంత్రం చీటిలో పేర్లరాసి, ఎవరెవలకి ఏమెస్తే, అవస్తు పంచేస్తారు. అలా నాకు, ‘మనము - మన సంస్కృతి’ గ్రంథం వచ్చింది. ఆ గ్రంథాన్ని ఏదో పేజీలు తిరగేసి పక్కన పెట్టాను.

కొన్ని రోజులకి గౌషియా వాళ్ళ ఇంట్లో సత్యంగం జిలగింది. ఆరోజు నేను వెళ్లినప్పుడు కోటీశ్వరరావుగారు పలకలించి “పారాయణ చేస్తావా?” అనడిగారు. నా దగ్గర వున్న గ్రంథాలు చెప్పాను. “అయితే ముందు, ‘మనము మన సంస్కృతి’ గ్రంథం పారాయణ చెయ్యి” అని చెప్పారు. అది చబివిన వెంటనే గౌషియా నాకు శ్రీ సాయి లీలామృతం గ్రంథం ఇచ్చి పారాయణ చెయ్యమంది. ఆ గ్రంథం పారాయణ చేస్తుంటే బాబా సీద యెంత ప్రేమ కిలగిందో మాటల్లో చెప్పలేను. నా లోపల పుండే ప్రాణభయం, ఏడుపు అన్ని మాయమైపోయాయి. తరవాత నించి సత్యంగాలకి వెళ్లడం మొదలు పెట్టాను.

ఇక్కడ అక్షోబ్ర నెలలో కోటీశ్వరరావు అంకుల్ చీక్కలు ఇస్తారు. అప్పుడు ‘భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ్ గ్రంథం’ పారాయణ చెయ్యమన్నారు..

నేను బీళ్ల తీసుకోలేదు. కాని, భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ్ ర్థంధాన్ని పారాయణ చేద్దామని మొదలు పెట్టాను. అందులో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి గోపుతనం చూసి, కలెక్టర్ అయ్యే అవకాశాన్ని వదులుకోవడం, ఆధ్యాత్మికతకు జీవితాన్ని అంకితం చెయ్యడం ఇచ్చిన్ని చదివాక, బాగా ఆనందంతో కళ్ళమృషి నీళ్ళచేయి. బతికితే ఇలాగ కదా బతకాలి అనిపించింది.

మా సత్యంగంలో వాళ్లు “భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ ర్థంధం శ్రద్ధగా పారాయణ చేస్తే పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు తప్పకుండా కలలోకొస్తారు” అనేవారు. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి దగ్గర రోజు అనుకునే దాన్ని “మాష్టరుగారు నేను శ్రద్ధగా పారాయణ చెయ్యటం లేదా, నాకు ఒక్కసాలి కూడా మీరు స్వప్న దర్శనం ఇవ్వలేదు” అని! ఒకరోజు పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు అనుర్పించి నాకు స్వప్నాదర్శనం యిచ్చారు. స్వప్నంలో నేను హైదరాబాదులో ఎవలంటికో వెళ్లాను. అటి చాలా పెద్దహాల్. ఆ హాలులో పెద్ద వెంకటేశ్వర స్వామి విర్ఘాం పుంబి, పక్కన కుల్మీలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కూర్చుని వున్నారు. నేను వాలి దగ్గరికి పరిగెత్తుకుని వెడుతూ కిందపడిపోయాను. లేద్దామన్నా లేవలేకపోయాను. పక్కనించి మాటలు వినిపిస్తున్నాయి “ఈ అమ్మాయి పేరు రజని, నడుంనొప్పితో బాధపడుతోంది” అని. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారే కుల్మీనించి లేచివచ్చినన్ను లేవటిసి, “సీకందుకమ్మా భయం? నేనున్నానుగా!” అని, “భోజనం చేసావా?” అని అడిగారు. లేదండి అంటే, నా వైపు ఓరగా చూసి, ”బేయ్, మార్పులు కోయించండ్రా” అని పక్కన నవ్వారు. నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను, ఎందుకంటే నాకు చికెన్ అంటే చాలా చాలా ఇష్టం. అమ్మా! ఇంత చిన్న విషయం కూడా తెలిసిపోయిందే! ఈయన సామాన్యులు కారు అనుకున్నాను.

తరవాత ‘మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు’ ర్థంధం చదివాను. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి సమాఖ ఘట్టం చబివి చాలా సేపు బాధపడ్డాను. ఈ ర్థంధం పూర్తి చేసాక నా ఆరోగ్య విషయంలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ఒక మంచి అవగాహన ఇచ్చారు. ఏంటంటే, „నాకు నడుంనొప్పి పూర్తాగా తగ్గించమని అడిగితే ఇంకెలాంటి ఖర్చు అనుభవించాల్సివస్తుందో, ఇచివరకటి కంటే నొప్పి తగ్గించి నా దైనందిన కార్యక్రమాలకి ఆటంకం లేకుండా చేశారు. కనక యింకా నొప్పి తగ్గించమని అడగుకూడదనిపించింది. ఇటి పూజ్యశ్రీ మాష్టర్ గాలి దయ!

మావారు నన్ను సత్యంగాలకి వెళ్లమనేవారు కానీ, ఆయన వచ్చేవారు కాదు. నేను చాలా బాధపడి, కోటేశ్వరరావు అంకుల్ కి చేప్పే, ఒకరోజు మావాలినిపిలిపించి, శ్రీసాయి శీలామృతం పారాయణ చెయ్యమంటే, సరేనని చెప్పి, సగం చబివి వచిలేశారు. అలా అన్ని ర్థంధాలు, మొదలుపెట్టడం, పూర్తిచెయ్యక పోవడం, జిల్గేబి. ఒక్క గురుచలిత్త మాత్రమే ఎలాగో పూర్తిచేశారు. కానీ నిత్య పారాయణ చేసేవారు కాదు, సత్యంగానికి వచ్చేవారు కాదు. నాకు చాలా బాధగా వుండేబి. నేను మా ఆయనని మార్పుమని పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి

నమస్కారం చేసుకునేదాన్ని! సత్యంగ సభ్యులందరము కాల్గేక వనబోజునాలు చేసుకుంటాము. అప్పుడు కోటేశ్వరరావు అంకుల్, బీటీల మీద సూక్షులు, ర్థంధాల పేర్లు రాసి, ఎవలకి ఏబివస్తే అటి చెయ్యమని చెప్పారు మా బాబుకి వచ్చిన బీటీలో, “బాబా మీకు చేసిన మేలు చెప్పండి” అని వచ్చింది. అప్పుడు వాడన్నాడు “ఒకసాల నాకు చేతికి దెబ్బతగిలించి. మా ఊలలో చెట్టుకొమ్మ పట్టుకుని ఊగుతూంటే, కొమ్మావిలగి నేను పడిపోయాను, అప్పుడు చేతికి ప్రాక్షర్ అయ్యింది. అదే నేను ఏ రాయిమీదో పడి, నా తలకి దెబ్బతగిలితే ఇంకెంత ప్రమాదం జిలగేదో కదా. ఆ విధంగా బాబా మేలు చేశారు” అన్నాడు. నిజంగానే ఆ దెబ్బ తగిలినప్పుడు, వాడిని ఆటోలో హస్సిటల్ కి తీసుకువెడుతూ బాగా ఏడుస్తున్నాను. వాడి మోచేతి కింద ఎముక, లోపలే పక్కకి జిలగి పోయింది. రక్తం కూడా లేదు. అప్పుడు మా బాబు, “అమ్మా! ఏడవకు మనకి మాష్టరుగారు, బాబా వున్నారు కదా. ఏమి కాదు” అని నన్ను ఓదారుస్తున్నాడు. అప్పుడు వాడి వయసు 10 సం.లు. ఈరోజు వాడు చెప్పిన సమాధానానికి పిల్లలపై కూడా, బాబా, మాష్టరు గార్ల దయ ఎంతగా ఉందో కదా అనుకున్నాను.

ఆరోజు మావారు కూడా వచ్చారు. మావాలికి వచ్చిన బీటీలో, ‘భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ్’ ర్థంధం పారాయణ చెయ్యమని వచ్చింది. అప్పుడు మావారు ఆ ర్థంధాన్ని పారాయణ చెయ్యటం మొదలుపెట్టారు. నాలాగే ఆయనకి కూడా ఆ ర్థంధం చదువుతుంటే,

పూజ్యులే మాస్టరగాలి వ్యక్తిత్వం బాగా నచ్చి వారు రాశిన మిగిలిన గ్రంథాలస్సి ఒకొక్కటి చదువుతున్నారు. ఆ మధ్యనే రెండు మూడు సార్లు రీడ్స్ ప్రమాదాలనించి కాపాడబడ్డారు. దానితో పూజ్యులే మాస్టరగాలిమీద నమ్మకం కలిగింది.

ఈమధ్య ఒకసారి నాకు మావాలి మీద ఒక హీడకల వశించి. ఒకచోటు అంతా హడావిడిగా పుంచి,, ఈయనకి ఏదో అయ్యింది. అందరూ నా గులించి జాలిగా చెప్పుకుంటున్నారు. నేను సత్యంగమంబిరానికి వచ్చేసాను. కానేపటికి మావారు చేతిలో భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ గ్రంథం పట్టుకుని, మంబిరానికి వస్తున్నారు. నేను ఆశ్చర్యంగా మావాలి వైపు మాస్తున్నాను. ఇటువైపునించి పూజ్యులే మాస్టరగారు వచ్చి, చాలా గట్టిగా “ఆదివారాలు కూడా సత్యంగానికి రావేంటి? సత్యంగానికి వచ్చినట్లు నాకు వచ్చి చెప్పాలి” (అప్పట్లో మావారు సత్యంగానికి వచ్చినా ముందుగబిలో కూర్చుని వెళ్లిపోయేవారు. ఈ స్వప్నం వచ్చినప్పటినించి, లోపలికి వచ్చి నమస్కారం చేసుకుంటారు) మా వాలిచేతిలోవున్న భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ గ్రంథం చూసి, “ఇది పారాయణ చేయాలి” అంటూ నా వైపుతిలగి, నాకు బోట్టుపెట్టారు. ఈ స్వప్నం ఈయనకి చేపే, మర్మాంటినించి పారాయణ మొదలుపెట్టారు.

పూజ్యులే మాస్టరగారు నాకు బోట్టు పెట్టినందుకు మావాలిని ఎలా కాపాడారో ఇప్పుడు వివరిస్తాను. మొన్న కరోనా బాగా ఎక్కువగా ఉన్న సమయంలో, మావాలికి, నాకు, మా పెద్దబాబుకి కరోనా వచ్చింది. నాకు, బాబుకి, వ్యాధి లక్షణాలు ఏమి లేవుకాని, మావాలికి మాత్రం ఒకరోజు రాత్రి బాగా జ్వరం వచ్చి, మేమంతా చాలా భయపడిపోయాము. ఇక మర్మాడు హోస్పిటల్ లో చేర్చాలి కాబోలు, ఈరాత్రి ఎలా గడపాలని, ఇంటిల్లిపొబి బాబా, మాస్టర్ స్కూల చేస్తూ వున్నాము. మావాలికి ఆరోజు స్వప్నంలో, ఇద్దరు తెల్లదుస్తులు వేసుకున్న వ్యక్తులు ఈయన దగ్గరకి వచ్చి, రాత్రంతా ఆయన తోనే ఉన్నారట. వాళ్లిద్దరూ బాబా, మాస్టర్ గార్లే! తెల్లవారేసలికి మావాలికి జ్వరం తగ్గిపోయింది. అంతకుముందు స్వప్నంలో పూజ్యులే మాస్టరగారు, నాకు బోట్టుపెట్టినందుకు మావాలిని కాపాడారు. గురుకుటుంబం దయవల్ల మేమందరం దాన్నించి బయటపడ్డాం. ఈ సంఘటనతో మావాలిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. ఇప్పుడు ఇంట్లో అందరం

పారాయణలు చేసుకుంటూ, సత్యంగాలలో పాల్గొంటూ ప్రశాంతంగా వున్నాం.

గురుసాంప్రదాయం తెలియని మాలాంటివాళ్లకి, ఈ మార్గం తెలియపరచి, మాకే కాకుండా, మా కుటుంబాలలో అందలకీ, పూజ్యులే మాస్టరగారు వాలి లీలలు విలివిగా ప్రసాదించారు. ఉద్యోగాలు, ఇళ్లు, పెళ్లిళ్లు, ముఖ్యంగా సంతానము--ఇవన్నీ ప్రసాదించారు.

మా పుట్టింటివాలకి అంతగా ఈ మార్గం యిష్టం లేదు. అయితే మా తమ్ముడికి పెళ్లయి నాలుగు సంవత్సరములయ్యాంది. సంతానం కోసం ఏవేవో పూజలు చేస్తున్నారు. నేను మా సత్యంగానికి తీసుకొస్తే, కోటేశ్వరరాపు అంకుల్, వాళ్లకి పూజ్యులే మాస్టరగారు రచించిన గ్రంథాలస్సి పారాయణ చెయ్యమని చెప్పారు. ఒక ఆవృత్తం పారాయణ అవ్వగానే, మా మరదలు గర్భవతి అయ్యాంది. దాంతో వాళ్లందలికి నమ్మకం కలిగింది. ఇలా పిచ్చుక కాలికి దారం వేసి లాగినట్టు, బాబా మాస్టరగార్లు మమ్మల్నందరిని లాక్కున్నారు. ఇంతటి భాగ్యాన్ని కల్పించినందుకు సర్వదా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు!!

జై సాయి మాస్టర్!!

కృష్ణతాణ్ణి జగేశ్వర్ భీష్మ

24వ పేజీ తరువాయి

చిత్రం నేను ఎన్నిసార్లు ఆయనను దర్శించినా నా సమక్షంలో ఆయనెన్నడూ ఆలా చేయలేదు. నా భావాలు ఆయనకు తెలుసు! నాపై ఆయనకెంత దయో తలచుకుంటే నా హృదయముప్పాంగి ఆనందభాష్యలు కారుతాయి”.

జీమ్ముని అనుభవం వలన మనం తెలుసుకోవలసిన సూక్ష్మలు కొన్ని అర్థమవుతాయి. స్వప్నంలో మహాత్ముల దర్శనమైతే అదెన్నటికీ వ్యర్థంగాదు. అటువంటప్పుడు వారు చెప్పిన మాటలు నిగుఢమైన ఉపదేశాలవుతాయి. అవెన్నటికీ వ్యర్థంగావు. మంత్రయోగ సంప్రదాయం ప్రకారం గూడ అట్టి భాగ్యవంతులకు వేరొక మంత్రిపదేశము పాందవలసిన అవసరముండదు. •

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

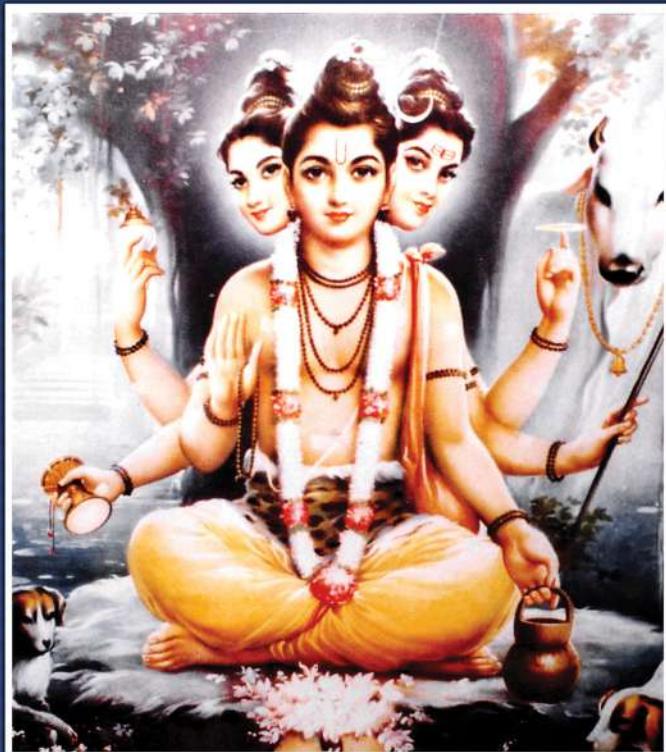
ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాట్లు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూడయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

‘శ్రీ గురు చలత్’ కృతజ్ఞతార్థన

సెప్టెంబరు 04, 2022

శ్రీ గురు చలత్ నిత్య వారాయణ గ్రంథము

ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మానవ జీవిత లక్ష్యమైన ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతనొందడానికి
పూర్ణాదైన సద్గురువును తేలుసుకొని, ఆశ్రయించి తగు
రితిన సేవించడానికి నిర్మాణమైన ‘శ్రీ గురు చలత్’కు
శతకశంఖివందనములతో కృతజ్ఞతార్థన

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

గవర్నర్ శ్రీ చీరిల స్వామినిర వహీసువాది
ప్రార్థిత్వం (1972-2022)

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.